

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115011195
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8115011195.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fugerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2023 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom D., E. F. XXXX/X

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov, pod č. 1 Pv 107/15/7707-25 zo dňa 28.09.2015, podanej na tunajší súd dňa 06.10.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

v období najmenej od presne nezisteného dňa letných mesiacov roku 2014 do 02.02.2015 v byte na ul. E. F. X E. D. a inde zo žiarlivosti vystavoval fyzickému a psychickému konaniu, ponižovaniu a pohrdavému zaobchádzaniu svoju manželku G. C. B., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že bezdôvodne jej vulgárne nadával, bil ju po rôznych častiach tela, sexuálne ponižoval tak, že ju zatlačil do kúta, chytil ju za ruky, stláčal jej prsia oboma rukami, snažil sa jej rukou dostať do rozkroku, alebo ju hodil na posteľ alebo gauč a strkal jej prsty do pošvy, rozťahoval jej nohy, snažil sa ju nasilu bozkávať, ukazoval jej svoj obnažený pohlavný úd, hoci si nevyžadoval pohlavný styk, trhal na nej oblečenie aj pred jej maloletými deťmi, vyčítal jej, že je tučná a škaredá, dňa 18.08.2014 jej vyvesil dvere na toailete a sledoval ju pri vykonávaní veľkej potreby, čo bolo to pre ňu ponižujúce, spôsobil jej zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie, dňa 13.10.2014, kedy ju fyzicky napadol a spôsobil jej pomliaždenie chrbta ľavej ruky, pomliaždenie ľavej nohy, pomliaždenie hrudníka spredu vľavo, dňa 23.12.2014 po predchádzajúcej hádke ju zamkol v izbe syna a dvere zatarasil skriňou, pričom, keď ju chcela maloletá dcéra vyslobodiť, privrel jej prsty do dverí, následne ju hodil na posteľ, bil ju a rozťahoval jej nohy, chytil ju silno za prsia, pritom zatínal zuby, chcel ju ponižovať, čím jej spôsobil modriny na prsiach a vnútornej strane stehien, následne dňa 31.12.2014, kedy boli v byte sami dvaja dochádzalo k hádkam z dôvodu jeho žiarlivosti, zobral jej mobilný telefón, v dôsledku čoho sa nemohla skontaktovať s deťmi, ktoré boli u starej mami a keď žiadala jeho vrátenie, udieral ju rukou, stále jej opakoval, že sa má priznať koho má, a keď mu povedala, že nikoho nemá, chytil ju rukou zozadu za krk, začal ju ťahať dozadu, pričom spadla na zem a svoje prsty jej tlačil do úst, až do hrdla, otváral jej na silu ústa, stláčal jej predlaktia a vulgárne jej nadával, čím jej spôsobil pomliaždenie hrudníka spredu na ľavej strane, nad prsníkom, pomliaždenie na chrbte, na pravom predlaktí, pričom menovaná vyhľadala lekárske ošetrenie až dňa 12.01.2015, keď odišiel obžalovaný z domu do práce, lebo mala bolesti krku, kde jej pri tomto vyšetrení boli zistené aj staršie hematómy na bruchu v ľavom podrebrí a na oboch stehnách na prednej strane, dňa 02.02.2015 v byte bezdôvodne znížil teplotu v byte na minimum, pričom keď ho prosila, aby mohla prikúriť, tak jej začal fackovať tvár, sácať ju a vulgárne jej nadávať a to aj v prítomnosti maloletej dcéry, následne spiacu dcéru v noci zobudil tak, že v nočnej dobe vošiel do jej izby, rozsvietil svetlo a vulgárne nadával a ponižoval jej matku pred jej maloletou dcérou, pričom nasledujúceho dňa poškodená podala na políciu trestné oznámenie z obavy pred jeho ďalším konaním,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov dňa 06.10.2015 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 107/15/7707 – 25 na obžalovaného A. B. C. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý prokurátorka v podanej obžalobe právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.04.2016 po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný / vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne – poškodenej, svedkov, znalcov, prečítal obsah listinných dôkazov, vrátane pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný na tomto termíne hlavného pojednávania vypovedal, že v letných mesiacoch prišlo jeho bývalej manželke rozhodnutie z Katastrálneho úradu v Prešove o povolení vkladu vlastníckeho práva k bytu, ktorý jej daroval. Po tomto dni sa správanie jeho manželky zmenilo. Celé leto poškodená ako jeho manželka trávila u svojej mamy v Ľubici a u kamarátky H.. Mala k dispozícii jeho auto a bankomatovú kartu, takže on bol s ňou v minimálnom styku. Aj na jeseň s ňou bol v minimálnom kontakte. Ak by poškodenú týral, určite by neprehlásila deti do školy v Prešove od septembra 2014. Podľa neho to obžalovaná pripravoval, lebo v darovacej zmluve je klauzula v bode 3.7., že keď on poruší dobré mravy, tak prejde celý byt na poškodenú. Zmluvu spisovala poškodená a on ju podpísal preto, lebo ju mal rád. Obžalovaný zdôraznil, že aj jej prvý manžel jej daroval polovičku rodinného domu, ktorý zdedil po rodičoch v Novej Lesnej a keď sa po rozvode domáhal vrátenia daru, súdy prehral a poškodená je stále spoluvlastníčkou rodinného domu svojho prvého manžela. S poškodenou žil od roku 2008 a v roku 2013 uzavreli manželstvo. Hádky vo väčšej miere pramenili z dôvodu finančných prostriedkov, lebo poškodená nemala vzťah k práci. Za 5 rokov, čo bývali v Prešove, nikde nepracovala. On sa staral o deti a aj o poškodenú, lebo podľa jej tvrdenia jej prvý manžel neposielal výživné. Mal úspory, ktoré mu postupne došli a tak v nákladoch na rodinu a deti mu pomáhala jeho mama. Vypovedal o príjmoch manželky pochádzajúcich z práce v Nemecku a od prvého manžela pri rozvode, ktoré ale poškodená nepoužila na domácnosť. Poprel, že by poškodenej vulgárne nadával a má aj nahrávku, ako poškodená vulgárne nadáva jemu. Poprel, že ju niekedy fyzicky napadol. Od jesene 2014 s poškodenou intímne nežil. Podľa neho mala poškodená veľký sexuálny apetít a jej životným štýlom bolo žiť naraz minimálne s dvoma mužmi. Preto ani nevie, kde poškodená trávila čas v lete a na jeseň 2014. O rozvode s predchádzajúcim manželom nevie, len vie, že na jar 2013 bola rozvedená a na neho naliehala, aby sa vzali. Do leta 2014 chodil aj na návštevu k matke poškodenej. V roku 2013 mu poškodená so svojou matkou dali podmienku, že kým na poškodenú neprepiše byt, tak ona sa s ním nevráti do Prešova. On poškodenú neznásilňoval, neublížoval jej, v žiadnom prípade nepredvádzal sex pred maloletými deťmi, nehádzal svoju manželku na gauč a nerobil žiadne veci, ktoré by obmedzovali jej slobodu. Ona si sex vyžadovala každý deň. Poprel tiež, že by ju ponižoval tým, že jej stáča prsia alebo slovami týkajúcimi sa jej zovňajška. Poškodená pribrala a on ju iba nabádal, aby viac športovala. Poprel, že by dňa 18.08.2014 vyvesil dvere na záchode a sledoval, ako poškodená vykonáva telesnú potrebu, čo sa mu jednak hnuší a jednak sa tie dvere nedajú zvesiť, o čom predložil fotodokumentáciu. Nevedel sa vyjadriť, či v ten deň spôsobil poškodenej nejaké zranenia. Ako uviedol, od 07.07.2014 do 10.0.2014 bola u nich v byte matka poškodenej a 10.10.2014 odišla poškodená so svojou matkou domov do Ľubice. Následne predložila lekársku správu o modrinách z 13.10.2014, ktoré ale on nespôsobil a ani nemohol poškodenej spôsobiť lebo nebol s ňou. Pripustil, že dňa 12.10.2014 sa s poškodenou stretol ale nepamätá si, čo sa vtedy dialo. Čo sa týka udalostí dňa 23.12.2014, bola medzi nimi bežná hádka ale poprel, že by poškodenú zamkol v izbe, lebo nemajú kľúče v zámku dverí. Pripustil, že sa hádali v kúpeľni ale ruku jej do dverí neprivrel a vôbec sa mu poškodená nestražovala a žiadne lekárske vyšetrenie na to nemá. Potom, aby upokojil situáciu, odišiel pre syna poškodenej do Ľubice a po príchode domov poškodená ležala na gauči a vôbec ho neregistrovala a on zistil, že z chladničky vypila alkohol. Nie je si vedomý toho, aby privrel dcére poškodenej prsty do dverí alebo že by si od poškodenej v ten deň vynucoval pohlavný styk. Na Silvestra bola medzi nimi tiež hádka a po prechádzke v meste, kedy sa chcel upokojiť, sa nedali otvoriť dvere do bytu a on ich musel vylomiť. Od 01.01.2015 do 08.01.2015 boli na chate a atmosféra bola nulová, pričom nikto zo susedov tam vtedy nebol. On ráno 08.01.2015 išiel do práce a poškodená zobrala auto a odišla tiež

preč na jemu neznáme miesto do 12.01.2015. Zaujímavé podľa neho je, že potom mala poškodená lekársku správu, že zasa mala modriny po tele. Ako je uvedené vo výpovediach B. F. a B. C., oni modriny nevideli. Podľa neho poškodená zjavne chodila a hľadala proti nemu dôkazy. Prvým dôvodom je byť a druhým dôvodom je mama poškodenej, ktorá nútila poškodenú, aby prišla bývať k nej. Od 19.01.2015 do 31.01.2015 bol hospitalizovaný v nemocnici vo E. H., kedy obžalovaný opísal napätú komunikáciu medzi nimi s tým, že poškodenú zaujímalo len, koľko peňazí jej nechá. Má výpis hovorov poškodenej s prokurátorkou B., s ktorou to bolo celé podľa neho zorganizované a tá potom ovplyvňovala celý proces a jeho zadržanie. Poprel, že by ju dňa 02.02.2015 fackoval alebo že by do nej sácal. Tiež poprel, že by jej nadával. Ich vzťah nefungoval už pred svadbou ale poškodená trvala na tom, že sa chce vydať po rozvode s prvým manželom. On si myslel, že sa ten vzťah upokojí, ale nestalo sa tak a už pred svadbou od neho poškodená požadovala, aby na ňu prepísal jeden zo svojich dvoch bytov. Dňa 08.08.2013 boli na chate a začala hádka. Poškodená dostala záchvat a začala všetko rozbíjať, kedy hádka pokračovala a na chvíľu ju dokázal ukludniť. Začal upratovať veci a poškodená vybehla v šľapkách von, kde pri chate bola urobená nová kamenistá cesta, chytila kameň a pod heslom, že keď ona nebude mať nič, tak ani on nebude mať nič, išla rozbiť auto. On jej v tom zabránil, ale ona v šľapkách spadla na skaly a poranila si hlavu. Aj v lekárskej správe je uvedené, že má povrchové zranenie hlavy a nie ako ona tvrdí, že jej hlavu udieral o skalú. Keby sa to stalo, to poranenie hlavy by bolo podľa obžalovaného iného rozsahu. Potvrdil, že bol uznaný vinným zo spáchania priestupku, lebo bolo proti jeho presvedčeniu ísť v priestupkovom konaní proti svojej manželke. V septembri 2014 odišla poškodená do Nemecka na jeden mesiac. Kúpil jej kaviareň, ale tam pracovala iba 4 dni. Vo vzťahu k žiarlivosti uviedol, že on je flegmatik a to poškodenú rozčuľovalo a práve ona žiarlila na neho. On financoval a staral sa o rodinu a až neskôr zistil, že manželka toto manželstvo brala ako živnostenský list. Ona mu sama povedala, že u svojej matky vydrží iba jednu noc a ona mu ani na jeho otázky, kde bola ostatné noci, keď tvrdila, že bola u svojej matky, neodpovedala. Spoznali sa na jednej chate, kde ich zoznámila svedkyňa H. a potom sa ich vzťah postupne vyvíjal. Sťažovala sa na jej prvého manžela, že ju bije a že jej nedáva peniaze a tak sa postupne zblížovali. Všetky nezhody s prvým manželom riešila polícia a súdy, kedy na prvého manžela podala trestné oznámenie za ublíženie na zdraví. Jeho vzťah s deťmi poškodenej označil obžalovaný za nadštandardný. Má prevádzku I. J. a má tam aj svoju chatu, kde trávi voľný čas a kde chodil aj s poškodenou, ktorá si tam ale nenašla priateľov a jedinou jej priateľkou odtiaľ bola svedkyňa F.. Spočiatku jeho rodina bola z poškodenej nadšená ale postupne tie vzťahy ochladli a v deň svadby prišla jeho sestra za poškodenou a opýtala sa jej, že prečo to robí a prečo sa chce vydať. A od toho dátumu sa poškodená s jeho sestrou nerozprávali a tiež poškodená vôbec nekomunikovala s jeho mamou. Poškodená totiž nikde nepracovala a iba ju zaujímalo, kde má on peniaze a chcela k nim prísť. On poškodenej mobilný telefón nezobral a ako dôkaz dal do spisu výpis hovorov, že na tomto telefóne prebiehala komunikácia a tú mohla pri blokovaní klávesnice viesť len poškodená. Po jeho prepustení zo zadržania bol byť na E. ulici kompletne vypratáný od nábytku a zariadenia, čo zariadila poškodená, ktorá by tak podľa obžalovaného nekonala, ak by bola týraná.

Svedkyňa – poškodená G. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ona je odvtedy, čo sa to stalo celé dva roky na antidepresívach, má vysoký krvný tlak, búšenie srdca a zdravotné problémy. Ona to dokáže riešiť liekmi ale jej deti nie, dcéra má tiež depresie a v noci sa pomočuje a syn sa uzavrel do seba. Dôvodom na podanie trestného oznámenia bolo dlhodobé týranie. Ona si naivne myslela, že v manželstve sa niečo zmení, ale to sa ešte vystupňovalo neopodstatneným žiarlením zo strany obžalovaného. S obžalovaným sa spoznala v roku 2008 a žili spolu od roku 2010. Ona sa do obžalovaného zamilovala a zo začiatku ich vzťahu to bolo pekné. Hoci ho deti mali rady, on chcel vlastniť iba ju a medzi seba a deti postavil múr. Neopodstatnené žiarlenie sa prejavovalo tak, že ju začal kontrolovať, keď jej volal tisíckrát do dňa, kde je a čo robí. Kým bola na nákupe, nenápadne ju prešiel skontrolovať a začalo sa to nenápadným spôsobom, ako kontrolou toho, čo má oblečené a sledoval ju, čo robí a kde ide. Potom sa začalo s fyzickými útokmi, keď začali hádky a ponižovanie pred deťmi. Fyzické útoky sa začali hádzaním na posteľ alebo tým, že ju začal chytať za ruky a tlačiť do kúta, začal ju obchytkávať, stláčať jej prsia a ruky a svedkami toho všetkého boli deti, a to keď sa ona bránila. Keď chcela odísť, jednoducho zamkol dvere, zavrel ju do detskej izby alebo ju hodil na posteľ v detskej izbe a pritiahol skriňu k dverám, aby dcéra nemohla za ňou a aby nemohla ujsť. To sa stávalo doma a aj na chate. Privrel dcérke ruku, lebo sa snažila otvoriť dvere. Po hádke sa potreboval milovať a robil to drsným spôsobom, ktorý počula aj jej dcéra. Poznali sa v roku 2008 na chate obžalovaného, kde bola s celou rodinou. Dva roky spolu chodili a v tej dobe bola ešte vydatá. Od roku 2010 spolu žili a v roku 2013 uzavreli manželstvo. Deti boli svedkami, ako ju hádzal na chate do priekopy, tam ju dusil a škrtil a to na jar 2014. Potom ju aj ťahal za vlasy po zemi, keď prišla jeho sestra aj s priateľkou a ona im

navrhla, aby prespali, obžalovaný chcel robiť orgie a tým mu to bolo znemožnené, pretože tam boli ďalšie osoby, tak ju zavolať vonku a tam ju ťahal po zemi, po dlážke za vlasy dnu a tam ju zbil a zas ju išiel väzniť a zasa vyžadoval sex. Všetko sa končilo týmto spôsobom, že ona sa snažila ujsť, obžalovaný ju dobehol, zase ju držal v miestnosti na lavičke, v kúpeľni, nedovolil jej nejakým spôsobom ujsť, zatváral ju, keď chcela zakričať o pomoc cez okno, zatvoril jej ústa, hodil ju na posteľ, pričom má úžasnú silu. Vždy, keď roztrhal jej veci a šaty, potom ich skryl, aby nebol dôkaz, ale jednu košelu a spodné nohavičky má doma. Párkrát ho prichytila, ako sa ukájal na voni jej topánok. Ponižoval ju takým spôsobom, že pred deťmi jej dvíhal nočnú košelu, nočné tričko a šaty a ukázal jej prirodzenie deťom. Stále mala modriny a už ani nevychádzala z modrín. Obžalovaný mal stále potrebu ju väzniť a dostať ju do kúta. Chodil z práce tisíckrát domov, aby skontroloval, čo robí, kde je, kontroloval telefónne účty, musela uviesť, s kým telefonovala a kedy. Vyvesil dvere z toalety a z kúpeľne, oprel sa o protihľú stenu a pozeral sa, ako robí toaletu. Stalo sa, že po jednej hádke ju do noci držal na sedačke alebo niekoľkokrát sa stalo, že keď sa opil, robil scény na verejnosti, niekoľkokrát aj susedia počuli volanie o pomoc a nevedeli, čo sa u nich deje a tak poslali policajnú hliadku. Stalo sa, že po tom ponižovaní ju zbil a ona potom so svojim synom utiekla cez podzemnú garáž a obžalovaný utekal za nimi, nadával a to počul aj sused, ktorý ich odviezol preč k jej mame. Policajná hliadka videla, ako obžalovaný leží opitý a povracaný u nich doma, keď tam bola jej dcéra. Potom sa vždy ospravedlňoval a sľuboval, že to už neurobí a ona mu vždy uverila. Na chate tiež pri hádke rozbil nábytok. V lete, už nevie ktorého roka, jej obžalovaný rozbil hlavu a ona išla na lekárske ošetrenie a to keď jej búchal hlavu o kameň. Tiež jej pri hádke roztrhal šaty a nechal ju stáť nahú. Stúpil jej na nohu tak, že mala rozdrvený kotník a prst a všetko je to zadokumentované. Vtedy to videla F. s nejakým známym, ktorí jej pomohli. Vtedy išla na policajné oddelenie v G., pretože sa strašne bála ale potom to oznámenie stiahla, pretože ju obžalovaný prosil s kyticou kvetov, že bude všetko v poriadku a ona chcela udržať manželstvo. Párkrát sa stávalo, že ju prenasledoval autom. Aj keď chcela pracovať v nejakej firme, obžalovaný jej to zakázal. Obžalovaný síce kúpil kaviareň ale bral z nej všetky peniaze a ona nemala ani ako doplniť zásoby a tiež jej pred zákazníkmi robil žiarlivostné scény. Veľa krát chcela ísť preč ale on ju na autobusovej stanici chytil a zbil. Aj na posledné Vianoce vyprovokoval hádku. Nemali pocit domova a nemali ani peniaze, lebo obžalovaný jej ich nedával a jej nedovolil, aby si zarábala. Obžalovaný ju mal v podstate na ukájanie, použil ju ako špinavú handru, rozbil manželstvo a odkopol ju. Modriny mala na nohách, chrbte, prsiach a predlaktí a to hlavne preto, že ju pri hádkach stále držal, najmä za zápästie. Tie modriny ukazovala aj svojej mame, ktorá sa išla poradiť s mamou obžalovaného ale tá na to nepovedala nič. Aj na chate ju sám poslal, aby išla von s jeho kamarátom, aby si trochu oddýchla ale potom ju zbil, lebo s ním údajne flirtovala. Pre žiarlivosť eliminoval kontakty s kamarátmi, hoci sa ona snažila byť milou hostiteľkou. V niektorých prípadoch vyhľadala aj lekárske ošetrenie, a to keď to krvácalo, napr. palec na nohe a to dňa 13.10.2014, kedy ju obžalovaný fyzicky napadol a udieral ju stláčaním predlaktia. Ona mala strašne veľa modrín a tie videla jej mama, svedkyňa F., jej deti a susedia z chaty I. K. a jej kamarátka H.. Ich sexuálny život bol spočiatku v poriadku ale neskôr potreboval obžalovaný násilie, ktorého svedkom boli aj deti a to bolo na dennom poriadku. Vo vzťahu k incidentu, kedy jej mal obžalovaný rozbiť hlavu uviedla, že boli sami na chate bez detí a oni, keď sa vracali autom z kúpaliska, zobrali stopára, čo obžalovaného podráždilo. Potom ju zhodil na zem a búchal jej hlavou o kameň. Spoločnú domácnosť opustila preto, lebo ju obžalovaný vyhodil, zbil a ponižil pred deťmi a to po návrate z liečenia. Okrem toho im vypol kúrenie a pred dcérou jej strkal prsty do pošvy. Pri hádkach používal vulgarizmy. Nechodili ani na spoločné dovolenky. Aj jej syn utekal k jej mame, lebo nezvládla tú situáciu a dcéra sa o ňu bála. Spomenutá klauzula v darovacej zmluve bola práve pre toto správanie sa obžalovaného. Ona chcela mať nejaký dôkaz a záväzok z jeho strany, že to už nebude robiť. Oni nemali domov a ona kvôli obžalovanému všetko opustila. Chcela len, aby mal obžalovaný nejaký morálny záväzok, aby ho niečo brzdilo, aby mal mantinel toho, že sa nemôže takto správať. Ale aj potom ju fyzicky napadol a bolo toho strašne veľa. Obžalovaný nemal rád Vianoce a aj tie posledné spoločné im znepríjemnil, pričom ona to považovala za naplánované, aby ich vyštval z domu. Pravidelne jej bral telefón, aby nemohla volať deťom a aby sa nemohla kontaktovať s rodinou a mamou. Kontroloval jej telefón a keď tam bolo niečo kompromitujúce, všetko jej vymazal. Naďalej navštevuje psychiatra B. C. a berie lieky. Keď sa obžalovaného spýtala, prečo sa tak správa, neodpovedal jej na to. Obžalovaný sa jej vyhrážal zbraňou, ktorú jej prikladal ku hlave a vyhrážal sa, že ju zastrelí. Odmietla sa vyjadriť k predchádzajúcemu manželstvu. Na spoločnej dovolenke boli asi trikrát, kde sa mohla najesť len keď sa s ním pomiluje. Poprela, že by obžalovaného fyzicky napadla a že by mu vulgárne nadávala. Celé sa to podľa nej „zvrhlo“ dva týždne po uzavretí manželstva.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkyňu L. F., ktorá vypovedala, že s poškodenou sa stretli na chate, kde chodievala s obžalovaným. Pár krát ich stretla aj v meste, kde sa pristavili a videla,

že poškodená má modriny na rukách. Raz sa stalo, že mali spolu ísť do divadla a poškodená prišla do divadla na poslednú chvíľu celá roztrasená s tým, že ju obžalovaný držal za ruky a nechcel ju pustiť. Občas jej poškodená povedala, že ju obžalovaný držal a že ju udrel ale že je do neho zaľúbená a preto ostáva s ním. Spoločne a poškodenou a obžalovaným sa nestretávali. Vo vzťahu k tomu, čo sa malo odohrať 08.08.2014 svedkyňa uviedla, že jej volala poškodená, že zabudla niečo kúpiť a poprosila, či by jej to na chatu, kde už bola s obžalovaným, nepriniesla. V popoludňajších hodinách išla na chatu s tým nákupom, kedy cestou stretla poškodenú, ktorej tiekla z hlavy krv a celá bola roztrasená. Vtedy nechcela rozprávať, lebo bola v šoku a celá roztrasená ale hovorila niečo v tom zmysle, že ju obžalovaný hodil o skalu. Poškodená pomoc odmietla a odišla preč. Potom obžalovanej ešte volala, či je v poriadku. Ako dôvod napadnutia poškodená uvádzala, že sa obžalovaný na niečo hnevá a potom ju drží silno za ruky, z čoho má ona modriny. Potom vie, že sa obžalovaný a poškodená rozviedli. Raz jej poškodená spomínala, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať so zbraňou ale podrobnosti už uviesť nevedela. Nevedela sa vyjadriť, aký mal obžalovaný vzťah k deťom poškodenej. Poškodená obžalovaného pred ňou opisovala pekne a nepovedala na neho jediné krivé slovo a až potom sa sťažovala, že ju obžalovaný bije. O majetku sa spolu s poškodenou nerozprávali. Poškodená jej však hovorila, že obžalovaný na ňu žiarli a že ju aj na plese ponižoval. Hovorila, že obžalovaný jej stále kontroluje telefóny a poškodená z toho bola nešťastná. Keď sa poškodenej svedkyňa pýtala, prečo sa za obžalovaného vydala, keď ju bil, poškodená povedala, že to je preto, lebo ľúbi obžalovaného. Keď sa s nimi tri alebo štyrikrát stretla na chate, správali sa normálne a veľmi spolu ani nekomunikovali. Obžalovaný podľa svedkyne nebol veľmi komunikatívny. Ona s poškodenou nebola taká kamarátka, aby sa spolu stretávali a boli to iba náhodné alebo občasné stretnutia. Poškodená nehovorila, že by aj v predchádzajúcom manželstve mala tie isté problémy.

Ďalej bola na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa M. C., sestra obžalovaného, ktorá vypovedala, že nepočula a nebola ani svedkom toho, aby bola poškodená týraná a poškodená sa jej na žiadne správanie obžalovaného nestážovala. Nestážovala sa, že by sa hádali. Stretávali sa iba občas a pri stretnutiach sa správali obžalovaný a poškodená k sebe normálne.

Svedkyňa N. D., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prvé manželstvo poškodenej bolo dobré ale s obžalovaným to bolo strašné, pretože poškodená mala na tele stále modriny. Deti potom chodili ku nej a nechceli byť tam. Obžalovaný ich naháňal po meste a ich aj bil. Raz prišla poškodená o 23.00 hod. s jednou botaskou, zablatená a zmodretá. Ona jej hovorila, aby išla na políciu ale nevie, čo tam bolo. Bolo to veľmi zlé spolužitie. Raz tam bola na návšteve, kedy obžalovaný vtiahol poškodenú do kúpeľne a pýtal sa jej, čo tam svedkyňa hľadá. Bitky tam boli stále. Poškodená bola viackrát v nemocnici. Poškodené sú aj deti na psychike a tiež chodia po lekároch. Keď prišiel obžalovaný opitý, poškodená ušla so synom k nej a dievča ostalo doma samé, kedy obžalovaný zatiahol skriňu a dievča zostalo zaseknuté medzi kúpeľnou a chodbou a nemohlo vyjsť z izby. Ona poškodenej pomáhala s deťmi a bol tam veľký nepokoj. Poškodená mala stále na rukách a na prsiach modriny a to stále na tých istých miestach a to celý čas, čo bola s poškodeným. Ona k nim chodila málo, lebo obžalovaný si neprial, aby tam chodila. Syn poškodenej od nich utekal a stále hovoril, že obžalovaný bil poškodenú a on sa bál. Raz boli v lese a nevie, či ju obžalovaný sotil do jamy alebo spadla ale prosila obžalovaného, aby ju vytiahol z tej jamy ale on ju strčil do jamy. To jej povedala poškodená a tiež, že sa to opakovalo viackrát. Bola ošetrovaná aj v nemocnici. Poškodená jej k modrinám povedala, že obžalovaný ju bil a týral, prenasledoval ju aj v kaviarni a žiarlil na ňu. Poškodená mala obžalovaného rada a chcela s ním žiť. Obžalovaný ju niekoľkokrát vyhodil z domu ale už si nepamätá, kedy to bolo. Prvý manžel poškodenú nebil a podľa nej to bolo dobré manželstvo. Počas ich spolužitia ich navštívila dvakrát alebo trikrát. Počas jej návštev sa obžalovaný podľa nej správal neúprimne. Obžalovaný z nej strhal spodné prádlo a toto mala svedkyňa odložené u seba. Dcéra jej povedala, že ju tak nechal stáť holú a týral ju. Ku skutku dňa 08.08.2014 uviedla, že to bolo veľmi zlé ale na detaily si nepamätá. Pokiaľ vie, obžalovaný ju nechcel pustiť do práce. Keď poškodenej kúpil tú kaviareň, kontroloval ju spoza skla, zdá sa jej, že ju tam aj v kuchynke zbil. Nechcel, aby tam chodila do roboty. Nepamätala si, ako často v rozhodnom čase chodila poškodená k nej domov. Raz videla obžalovaného, ako prišiel domov opitý ale bitky nevidela, avšak modriny áno. K majetkovým vzťahom obžalovaného a poškodenej ako aj prvého manžela poškodenej sa vyjadriť nevedela.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj svedkyňu N. H., kamarátku poškodenej, ktorá poznala poškodenú ešte v čase jej prvého manželstva, kedy sa ich deti spoločne hrávali. Obžalovaného pozná O. J., kde má peknú chatu, kde sa aj na nejakej akcii spoznali. Obžalovaného poznala ako slušného

človeka, veľmi tichého, veľa toho nenarozprával, preto bola prekvapená z toho, čo sa stalo. Bola pri tom, ako sa obžalovaný s poškodenou zoznámil ale v tom čase bola poškodená vydatá a pred svojim vtedajším manželom to tajila, len povedala, že je do neho zaľúbená. Spočiatku bola poškodená s obžalovaným šťastná, riešili deti a aj to, kde budú bývať. Potom sa s poškodenou nejaký čas nevideli, ale poškodená chodila ku nej a mala na tele modriny, o ktorých jej povedala, že ju fyzicky napádal obžalovaný s tým, že vie, že skončila aj v nemocnici. Rozprávala jej, že na Lysej ju mal obžalovaný vyzliecť donaha a dať jej veci na skriňu, že potom utekala z chaty, teraz už nevie, či v spodnom prádle, kedy ju obžalovaný udrel tak, že mala rozbitú hlavu, pričom stretla nejakú známu na aute, ktorá ju odviezla do nemocnice. Poškodená jej hovorila, že k rozbitiu hlavy došlo tak, že ju obžalovaný udrel a ona spadla a rozbila si hlavu o kameň. S poškodenou už nie je 2 alebo 3 roky v žiadnom kontakte, kedy táto odišla pracovať do Rakúska a nedarí sa jej s ňou spojiť ani telefonicky. Na poškodenej videla tie modriny. Poškodená jej povedala, že dôvodom tohto správania bola chorobná žiarlivosť. Poškodená chodila k nej domov a celý čas plakala až vzlykala. Svedkyňa poškodenej verila, aj keď bola v šoku z toho, že obžalovaný také veci robí, lebo ho spoznala ako milého, tichého a slušného človeka. O vzťahoch rodiny obžalovaného a rodiny poškodenej nič nevie a nikto z členov rodiny jej nič nehovoril. Nebola však svedkom fyzického napadnutia. Keď bola u obžalovaného v podniku, bol k nej obžalovaný milý. Na ňu nikdy obžalovaný slovne neútočil a pred ňou obžalovaný a poškodená nemali nikdy hádky. Všetko vie len z počutia od poškodenej a keď bola u nej E. D., tak videla ako osoba, ktorá sa podobá na obžalovaného, chodí okolo nákupného centra, ktoré je pri ich bytovke a keď na to upozornila poškodenú, tak tá jej na to povedala, že ju obžalovaný sleduje. V D. bola za poškodenou jeden alebo dvakrát. Počas návštev sa poškodená na obžalovaného nestražovala. To bolo v čase, keď ešte boli šťastní a ich vzťah bol v poriadku. Bola aj na chate obžalovaného I. J., tam trávili veľa času, chodili tam cez víkendy aj s deťmi. S poškodenou hovorila aj telefonicky a ona jej do telefónu aj plakala. Keď k nej poškodená prišla, ukázala modriny ale nespomína si, či poškodená hovorila, ako presne ju mal obžalovaný napadnúť.

Súd na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného prečítal na hlavnom pojednávaní výpovede svedkov z prípravného konania.

Svedok B. H. v prípravnom konaní dňa 23.03.2015 vypovedal, že mal s obžalovaným dlhoročný susedský vzťah a pozná obžalovaného ako férového chlapa, s ktorým neboli nikdy žiadne problémy. Hoci rodina C. býva nad nimi, len raz večer počul hlasnejší rozhovor a ešte raz ho manželka požiadala, aby išiel k susedom, pretože počuli tiež hlasnejší rozhovor, ale po zazvonení do bytu mu nikto neotvoril a potom už bol pokoj. Poškodená sa mu nikdy nestražovala na manželské nezhody a keď ich videl spolu, pôsobili ako normálny manželský pár. Nikdy na poškodenej nevidel žiadne modriny. Posledný pol rok vyzerala poškodená dosť utrápená.

Svedkyňa H. C., matka obžalovaného, v prípravnom konaní vypovedala, že od začiatku vedela, že poškodenej ide iba o majetok obžalovaného. Jej syn by nikomu neublížil a aj spočiatku ich manželstvo bolo dobré. Má vedomosť o tom, že obžalovaný na poškodenú prepísal hneď po svadbe polovicu bytu. Poškodená dostávala záchvaty zúrivosti, kričala, nadávala a vyvolávala konflikty, pričom spomenula niekoľko takýchto incidentov, ktorých bola svedkom. Poškodená podľa nej nikdy nechcela nastúpiť do práce, hoci jej obžalovaný kúpil kaviareň. Od 06.03.2014, kedy jej poškodená bezdôvodne nadávala do telefónu, sa s poškodenou už nerozprávala. Tiež bola svedkom, ako poškodená bez vedomia obžalovaného odsťahovala veci z bytu, čo ju nahnevalo a to v čase, kedy bol jej syn zadržaný pre údajné týranie. Poškodená sa jej nikdy na správanie obžalovaného nestražovala a na poškodenej nevidela žiadne modriny a ani iné zranenia. Tiež nebola svedkom žiadnych fyzických útokov, pri jej návštevách však poškodená vulgárne nadávala na obžalovaného. Nikto z rodiny poškodenej ju nekontaktoval. Ani deti poškodenej sa jej nestražovali a to ani na poškodenú a ani na obžalovaného. Poškodená rozbila obžalovanému telefón a okuliare. Od syna vie, že poškodená spadla na kamene ale polícii povedala, že ju obžalovaný zbil.

Svedkyňa B. O. F., všeobecná lekárka poškodenej v prípravnom konaní vypovedala, že dňa 12.01.2015 posielala poškodenú na interné vyšetrenie a vtedy jej poškodená z iného dôvodu uviedla, že má na tele modriny, ktoré jej mal spôsobiť manžel. Ona ich však nevidela a preto ju poslal na chirurgiu. Okrem toho jej odporučila psychologické vyšetrenie, čo poškodená odmietla z dôvodu, že by sa to mohlo obrátiť proti nej. Dňa 13.01.2015 vykonala interné vyšetrenie, kde jej bolo odporúčané B. C., aby absolvovala psychologické sedenia. Dňa 26.01.2015 bola poškodená u nej naposledy, kde žiadala výmenný lístok k psychológovi a psychiatrovi, avšak správu z týchto vyšetrení jej nedoručila. Počas vyšetrenia na tele

poškodenej nevidela žiadne známky násilia alebo modriny. Poškodená jej raz, a to pri vyšetrení dňa 12.01.2014 hovorila, že má z manžela strach ale viackrát to už potom nespomínala. V mesiaci apríl 2014 jej predpísala lieky, nakoľko mala vysoký krvný tlak a bolesť hlavy. Následne prišla k nej na kontrolu dňa 24.09.2014, kde jej poškodená povedala, že skôr nemohla prísť, lebo riešili iné manželove problémy. Prvé odporúčanie na psychoterapiu jej svedkyňa dávala dňa 08.10.2014, pretože poškodená mala opakovane kolísavý tlak a nepravidelné užívanie liekov. Poškodenú považuje skôr za nedisciplinovanú pacientku.

B. H. C., internistka, v prípravnom konaní ako svedkyňa vypovedala, že v zdravotnej dokumentácii nemá zaznamenané, že by sa jej poškodená sťažovala, že bola fyzicky napádaná manželom, len sa sťažovala, že má stres v rodinnom prostredí. Hovorila, že má problémy v druhom manželstve ale svedkyňa už nevedela konkretizovať, na čo všetko sa sťažovala. Hoci poškodená bola oblečená pri vyšetrení iba v spodnom prádle, pri vyšetrení na jej tele nezistila žiadne somatické poškodenia, teda žiadne modriny alebo zranenia. Odporučila poškodenej psychologické sedenie z dôvodu, že poškodená mala vyšší krvný tlak pri strese podmienený psychicky. Prejavovalo sa to v jej celkovom správaní, akoby na „scéne“, teda akoby hrala divadlo, raz sa smiala, raz jej tiekli slzy a mala prechodnú červeň v tvári a na krku. Nevie uviesť, či poškodená takého sedenie u psychologičky absolvovala, pretože poškodená u nej viac vyšetrená nebola. Na vyšetrenie k nej prišla na odporúčanie B. F. a psychologické vyšetrenie je podľa svedkyne bežné pri výstupe tlaku z psychogénnej príčiny. Všetko, čo poškodená pri vyšetrení o jej vzťahu k manželovi povedala, boli iba sťažnosti na manžela ale bez evidentného poškodenia telesných orgánov.

Súd tiež prečítal výpoveď svedkyne G. B., dcéry poškodenej z prípravného konania zo dňa 04.02.2015, ktorá vypovedala, že jej brat chodí na víkendy k babke, pretože sa necíti dobre v prítomnosti obžalovaného. Doma je dusná atmosféra a ona obžalovaného od začiatku nemala veľmi rada. Je tam dosť hádok. Obžalovaný je žiarlivý a upodozrieva poškodenú, že má frajera, hoci poškodená sedí doma a nikam nejde. Ak si niekde vyjde, obžalovaný ju čaká v garáži. Aj na Vianoce bola dusná atmosféra. Zase sa hádali kvôli žiarlivosti, obžalovaný poškodenú zavrel do bratovej izby a dal na dvere skriňu, aby sa poškodená nedostala von a ani ona dnu. Keď otvárala dvere, skoro jej obžalovaný privrel palce. Asi po nejakej hodine obžalovaný poškodenú z izby pustil a potom sa zase hádali a obžalovaný od nervozity trieskal rukou do steny. Poškodená jej hovorila, že ju obžalovaný ťahal za vlasy a tiež, že ju obžalovaný na liečení v P. C. zbil ale nevie, prečo. U poškodenej videla modriny na rukách, na prsiach alebo na chrbte. Tie modriny vznikli, keď poškodenú ťahal za ruky. Prvý polrok bol pokoj ale potom začal obžalovaný poškodenú biť. Nevidela, aby poškodenú vyzliekal, len ju raz hodil na posteľ, že sa idú milovať, ale poškodená ho odkopla. Do spálne išla za nimi preto, lebo drží pri mame a nechcela, aby jej obžalovaný ublížil. Potrhané oblečenie na poškodenej nevidela ale videla, ako po poškodenej obžalovaný hádzal kabelky a tričká. Nikto k nim nechodí, lebo obžalovaný a poškodená sa hádajú. Niekedy hádky začne obžalovaný lebo poškodená nemá prečo začať hádky. Obžalovaného pri hádke počuť viac, lebo má silnejší hlas. Obžalovaný na Silvestra zobral poškodenej na tri dni mobil a nevedeli sa jej dovolať, keď boli u babky. Ani ona a ani jej brat nemajú s obžalovaným dobré vzťahy. Ju nikdy obžalovaný nenapadol. Darčeky jej kupuje obžalovaný, pretože poškodená nemá prácu a keď mali kaviareň, obžalovaný na poškodenú žiarlil. Obžalovaný poškodenej vulgárne nadáva. Obžalovaný im často v byte stišuje kúrenie. Obžalovaný zakazuje poškodenej, by sa s niekým stretávala. Kamarátka poškodenej jej pomohla, keď jej obžalovaný potrhala oblečenie a dal poškodenej iné šaty na prezlečenie. Obžalovaný nemá dôvod na žiarlenie. Niekedy bolo s obžalovaným dobre a niekedy zlé. Kontaktuje sa s mamou obžalovaného ale so sestrou obžalovaného nie. Opísala, ako videla obžalovaného raz opitého.

Vo vzťahu k námietke obhajcu obžalovaného o zákonnosti tohto dôkazu súd uvádza, že výsluch maloletej bol neodkladným úkonom, pretože od 03.02.2015 bol obžalovaný zadržaný a plynula lehota na podanie návrhu na vzatie do väzby, ktorý napokon aj bol podaný. Navyše podkladom pre vznesenie obvinenia musia byť určité konkrétne skutočnosti tak, aby bolo toto uznesenie o vznesení obvinenia ako aj dôvody v ňom uvedené preskúmateľné a jedným z nich bola aj výpoveď maloletej svedkyne. Preto tento výsluch považuje súd za zákonný a obžalovaný mal možnosť na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní sa k jeho obsahu vyjadriť, čím je zachovaná zásada kontradiktórnosti tohto dôkazu. Navyše toto nie je jediný dôkaz v neprospech obžalovaného, z ktorého by súd pri uznaní viny mohol vychádzať. Opakovanie výsluchu osoby mladšej ako 14 rokov o skutočnostiach týkajúcich sa násilnej trestnej činnosti je v zmysle § 135 Trestného poriadku vylúčené, resp. umožnené len vo výnimočných prípadoch, ktoré tu zistené neboli.

Znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria B. C. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2017 vypovedala, že v prípravnom konaní spolu s K. B. R. vypracovali znalecký posudok vo vzťahu k duševnému stavu poškodenej. Na základe vyšetrenia dospeli k záveru, že pred inkriminovanou dobou ani v čase spáchania činu netrpela žiadnou duševnou chorobou ani poruchou. Svedkyňa - poškodená v súčasnosti trpí post traumatickou stresovou poruchou, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou a ide o reakciu na mimoriadne intenzívnu stresovú udalosť a to podľa dostupných údajov od poškodenej, ktorá bola vystavovaná nedôstojnému, chronicky devalvujúcemu a zneisťujúcemu verbálne aj fyzicky násilnému správaniu zo strany obžalovaného. Podľa znalkyne až ďalší priebeh a vývoj ochorenia ukáže, či dôjde nasadenou medikamentóznou liečbou postupne k úprave psychického stavu alebo chronifikácii obtiaží. U svedkyne - poškodenej zistili, že v súčasnosti trpí post traumatickou stresovou poruchou, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s vyšetrovanou udalosťou. Ide o oneskorenú reakciu na mimoriadne intenzívne stresové udalosti a to poškodenou popisované dlhodobé partnerské nezhody so slovnými aj brachiálnymi atakmi zo strany obžalovaného. Poškodená opakovane znovuprežíva fragmenty traumatických udalostí (tzv. flashbeks), pociťuje vnútorné napätie pri spomienkach na kritickú dobu a v prežívaní prevládajú úzkostne depresívne emocionálne reakcie, trpí poruchami spánku a doposiaľ nie je vyrovnaná s traumatickou udalosťou. Poškodená z hľadiska psychiatrického podľa znalkyne utrpela ujmu na zdraví a jej terajší psychický stav si vyžaduje medikamentóznou liečbu ale nevyžaduje si práceneschopnosť. To, že poškodená v čase pred skutkom netrpela žiadnou poruchou alebo chorobou uzavreli na základe zdravotnej dokumentácie, ktorú mali k dispozícii a z výpovede samotnej svedkyne – poškodenej. Poškodená sama uviedla, že bola iba raz ambulantne psychiatricky vyšetrená začiatkom februára 2013 u B. A. G., kedy mala predpísané antidepresívum Citalec. Nakoľko odišla od manžela a bývala u svojej matky, rozhodla sa pokračovať v ambulantnej liečbe u psychiatra B. D. C. v Kežmarku, kde bola začiatkom marca a kde mala zmenenú liečbu pre nedostatočný efekt a bola jej nasadená dvojkombinácia liekov na depresiu. Sama poškodená im uviedla, že doposiaľ hospitalizovaná nebola. Vo vzťahu k post traumatickej stresovej poruche znalkyňa uviedla, že kritéria pre post traumatickú stresovú poruchu, ktorá je označovaná v platnej medzinárodnej kvalifikácii chorôb ID10 pod kódom F43.1, určili podľa tejto medzinárodnej kvalifikácie chorôb. Prvýkrát diagnózu post traumatickej stresovej poruchy svedkyňa poškodenej podľa záznamov v lekárskej dokumentácii stanovil ošetrojúci psychiater B. D. C., kde záveroval stav pacientky ako depresívna porucha v komorbidite s úzkosťou a so somatickými príznakmi (vysoký tlak, nasadajúce na post traumatickú stresovú poruchu) a teda neboli jediní psychiatri, ktorí diagnostikovali u svedkyne poškodenej podľa platných kritérií post traumatickú stresovú poruchu. Pri jej diagnostikovaní použili štandardné psychiatrické vyšetrenie, rozhovor a čerpali údaje zo zdravotnej dokumentácie, pričom na stanovenie tejto diagnózy psychiater nepotrebuje nejaké špeciálne testy a to je úloha pre psychológa. Príznakmi je znovuprežívanie stresoru v podobe rušivých flashbekov, kedy sama poškodená uviedla, že v noci sa jej všetko vracia, vidí to ako film, ako bublinu. Takisto je tu vyhýbavé správanie, odišla od manžela, nevie spať a má strach, obavy a je tu prítomná aj úľaková aktivita. Nespavosť môže byť zapríčinená aj niečím iným, ale podľa znalkyne ten komplex príznakov hlavne znovuprežívanie tých stresujúcich udalostí a flashbacky sú typické pre post traumatickú stresovú poruchu.

Súd tiež prečítal výpoveď znalkyne B. B. R., ktorá odpovedala na otázky týkajúce sa záverov znaleckého posiedku, ku ktorým dospeli spolu s B. C. Q.. Nepripustila, že by poškodená mohla zahrať divadlo pri vyšetrení a konštatovali prítomnosť post traumatickej stresovej poruchy zapríčinenej konaním obžalovaného.

Znalkyňa B. C. Q. súd opätovne vypočul aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2023 v súvislosti s doplnkom k znaleckému posudku č. 296/2022, ktorý vypracovala na žiadosť súdu vo vzťahu k osobe poškodenej, ktorého závery znalkyňa vo výpovedi prezentovala tak, že po podrobnom preštudovaní kompletnej zdravotnej psychiatrickej dokumentácie svedkyne poškodenej konštatovala, že do apríla 2022 trvajúca ambulantná psychiatrická liečba u svedkyne - poškodenej nie je následkom konania obžalovaného B. C. ale je modifikovaná skôr jej osobnostnou štruktúrou s rysmi hypersenzitivity, konverznými (hysterickými) črtami ako aj sklonom k úzkostnému reagovaniu v záťaži. V zdravotnej dokumentácii sa opakovane nachádzajú zmienky o aktuálnych debaklových matrimoniálnych, t.j. manželských nezhodách ako aj o nezhodách s matkou, v minulosti tiež debaklové matrimónia s tromi bývalými manželmi, s tendenciou viniť partnerov z disfunkčného vzťahu. Dôvodom hospitalizácie poškodenej na psychiatrickom oddelení v Levoči dňa 2.6.2021 bolo uvedené zhoršenie psychického stavu v zmysle depresívnej symptomatiky s podielom relatívnej zložky. Ako dôvod uvádza nezhody s jej tretím manželom G. C., ktorý jej zobral peniaze a predal auto a tiež nedorozumenia s vlastnou

mamou. Podľa znalkyne sa z medicínskeho hľadiska nedá oddeliť, ktoré diagnózy sú spôsobené nedorozumeniami poškodenej s jej matkou a ktoré nedorozumeniami poškodenej s jej manželmi. Tak, ako sa konštatuje aj v správach jej kolegov psychiatrov a aj v prepúšťacej správe, zohráva významnú rolu osobnostná nadstavba svedkyne poškodenej. Jej spôsob prežívania nejakého príkoria zo strany iných osôb môže byť výrazne modifikovaný jej osobnostnou štruktúrou, jej hypersenzitívna, pričom v jej správaní boli opakovane aj psychiatrami zachytené, aj konverzné prejavy, teatrálné vystupovanie, pred tým sa to nazývalo hystéria. Podľa znalkyne sú ženy, ktoré sú vybavené dostatkom adaptačných mechanizmov na zvládanie nepriaznivej životnej situácie a dokážu sa vysporiadať bez väčších psychických problémov, ako s rozvodmi, so stratou zamestnania a so závažnými stresovými faktormi. Potom sú ženy, ktoré sú viac citlivé, hypersenzitívne, ktoré majú sklon k úzkostnému reaganuiu a viac emočne prežívajú tie stresujúce faktory, situácie a práve u týchto žien sa často krát prejavia sklony k depresiám, úzkostiam a imituje to do obrazu post traumatickej stresovej poruchy. Pokiaľ nemajú dostatok objektívnych informácií, budí to dojem, že sa jednalo o post traumatickú stresovú poruchu ale s odstupom času už vie oddiferencovať čo to bolo, či to bola iba adaptačná porucha, či sa jednalo osobnosť, ktorá to v danom okamihu pociťovala takto a patrí to k obrazu jej osobnosti, že to takto pociťovala. Iná žena má ten prah frustrácie nižší ako ostatné ženy v podobnej situácii. Podľa znalkyne je zrejmé, že táto poškodená má nejaký problém s partnermi, čo usudzuje len hypoteticky. Ak by mala poškodená štvrtého manžela, nie je podľa znalkyne vylúčené, že sa to bude opakovať aj do budúcnosti. Zo záznamu z Psychiatrického oddelenia nemocnice v Levoči vyplýva, že jej otec bol alkoholik a zomrel na úraz hlavy, k čomu sa poškodená odmietla vyjadrovať a je možné, že práve skúsenosť poškodenej s otcom alkoholikom v jej detstve mohla ovplyvniť jej vzťah k mužom v dospelom veku, kedy cíti hnev. Znalkyňa v znaleckom posudku citovala časť výpovede svedkyne B. H. C., ktorá poškodenú vyšetrovala niekoľko mesiacov potom, čo ona s kolegyňou vypracovali prvotný znalecký posudok a ak by mali k dispozícii takéto záznamy, tak by neboli záverovali ten posudok takto. Oni nemali objektívne takéto závery k dispozícii. Zaujal ju popis správania poškodenej od B. C. pri vyšetrení. Je to popis teatrálného vystupovania, je to súčasťou tej osobnosti, zdôrazňuje sa plač, rada upútava pozornosť, chce vzbudiť ľútosť. B. C. uviedla, že nevidí na poškodenej žiadne modriny, žiadne telesné poškodenie, žiadne zranenia a sama to hodnotí, že sa poškodená správa ako na scéne v divadle. Aj im sa počas vyšetrenia poškodená prezentovala tak, že jej to uverili. Bolo to uveriteľné a hoci tam boli dve znalkyne, uverili tomu, čo im poškodená prezentovala aj s tým emočným doprovodom. Pri terajších vedomostiach si znalkyňa myslí, že by bolo adekvátnejšie namiesto diagnózy post traumatickej stresovej poruchy uviesť adaptačnú poruchu, ktorá je tiež z okruhu stresov podmienených porúch, pričom je to stav subjektívnej tiesne, emočnej poruchy, ktorá obvykle narušuje sociálne fungovanie a výkon a vzniká v období adaptácie na významnú životnú udalosť. Túto diagnózu dávajú ženám, ktoré s ťažkosťami zvládajú obdobie pred rozvodom, počas rozvodu alebo po rozvode. Z ich pohľadu je rozvod považovaný za závažný stres. Súvisí to s jej životnou líniou a udalosťami, ako došlo k partnerským nezhodám s druhým manželom, pretože ona nadviazala vzťah s druhým manželom v čase, keď bola ešte vydatá za prvého manžela. Adaptačná porucha väčšinou zvykne po opadnutí stresu odznieť a záleží to od schopnosti, ako človek zvláda stres, teda od individuálnej odolnosti voči stresu. Poškodená podľa znalkyne mohla mať ňou spomínanú adaptačnú poruchu už v čase prvého rozvodového konania s prvým manželom, pretože rozvod je závažným stresom a ona mala nízky prah na stres. Aj B. G. to takto hodnotil. Tie rozvody sa ťahali, stále jej k tomu niečo pribudlo a je pravdepodobné, že aj v budúcnosti bude mať obdobné problémy. B. G. jej doporučil, aby k nemu chodila na psychoterapie. To, čo popisovala v tom čase svedkyňa poškodená nasvedčovalo tomu, že boli u nej prejavy post traumatickej stresovej poruchy. Znalci majú isté kritériá, ktoré sú zadané v medzinárodnej klasifikácii chorôb, ktorej sa musia držať a pokiaľ im klient popíše symptómy, ktoré sa zhodujú s diagnostickými kritériami, nemajú inú možnosť, len diagnosticky uzavrieť danú diagnózu. V posledných rokoch sa im stáva, že si ľudia našťudujú na internete kritéria a im to odrecitujú, lebo sa vedia dostať aj k odborným článkom, a často krát ich aj uvedú do omylu. Nie raz sa im stalo, že korigovali svoje závery a stáva sa to teraz dosť často. Bežní ľudia nevedia, čo je flashback, musia si to načítať. Tie spomienky, ktoré sa vynárajú v noci a zobudia človeka sú vysoko špecifické symptómy, ktoré popisujú ľudia, ktorí zažili traumu v minulosti. Znalkyňa nevie odlíšiť, či je to trauma z detstva alebo z niečoho iného, nakumuluje sa to a spojí sa to do jedného a oni to prezentujú, že to súvisí s nejakou konkrétnou stresujúcou udalosťou, hoci to tak nemusí byť. Stretla niekoľko žien, ktoré trpeli post traumatickou stresovou poruchou a jedným z typických znakov tejto poruchy je vyhýbavé správanie vo vzťahu k mužom, teda tieto ženy sa vyhýbajú vnemom, ktoré im pripomínajú traumu a nevyhľadávajú mužskú spoločnosť, dokonca sa jej boja. V tomto prípade poškodená nemala problém nadviazať ďalšie partnerské vzťahy. Poškodená veľmi uveriteľným spôsobom na vyšetrení, kedy si jeho priebeh znalkyňa pamätá, prezentovala brutálne veci, ktoré jej mal robiť obžalovaný ale zaujímavé je, že

neskôr sa už tieto údajné traumatické zážitky u kolegov už nespomínajú. Keď sa vyskytujú flashbaky, tieto môžu mať spojitosť aj s udalosťami, ktoré nemajú pôvod v konkrétnom traumatickom zážitku zo súčasnosti ale môžu ísť napríklad aj do zážitkov v detstve. Už potom v žiadnom z lekárskejších vyšetrení nie sú spomínané flashbaky. V pôvodnom znaleckom posudku konštatovali nestabilnú emotivitu, afektívnu labilitu a ladenie aktuálne úzkostne depresívne a v prežívaní prítomné obavné emocionálne reakcie, anamnesticky v minulosti v záťažových situáciách u poškodenej reaktívne podmienené prejavy úzkosti, subjektívne pociťované stavy napätia bezradnosti a bezmocnosti.

Znalec z odboru Psychológie D. S. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na žiadosť obžalovaného vypracoval na jeho osobu znalecký posudok. Samotné znalecké vyšetrenie obžalovaného bolo realizované pri opakovaných stretnutiach, kde mu boli prezentované diagnostické techniky, dotazníkové i projektívne. Počas rozhovoru spontánne opisoval problémy, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré ho vlastne viedli k tomu, aby si u neho požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na jeho osobu. V záveroch svojho znaleckého posudku konštatoval, že ide o osobnosť emočne stabilnú, skôr podriadivú, schopnú racionálne a účinne riešiť rôzne situácie bez vytesnenia emócií. Má pritom snahu udržiavať city pod kontrolou, pričom sa zriedka správa agresívne. Má sklon k úzkosti, k starostiam, náladovosti a pri silných emocionálnych reakciách môže u neho dôjsť k narušeniu prispôsobivosti. V čase znaleckého vyšetrenia nebola zistená porucha osobnosti. Jeho intelektové schopnosti sú nadpriemerné a tomu zodpovedajú jeho pamäťové schopnosti, tzn. že je schopný správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežitú udalosť. Vo všetkých aplikovaných technikách zameraných na zistenia tzv. lži skóre dosahoval normu, pričom vyšetrením osobnosti u obžalovaného nezistil črty, ktoré by ovplyvňovali jeho vierohodnosť. Nezistil u neho snahu javiť sa v lepšom svetle, a teda že by simuloval. Pred znalcom obžalovaný otvorene rozprával o hádkach so svojou manželkou, popieral však agresívne správanie voči jej osobe. Toto jeho tvrdenie podľa znalca korešponduje aj s výsledkami zistenými pri znaleckom vyšetrení, kde sa črta agresivity v jeho povahe nepotvrdila. Jeho vzťah k poškodenej je poznamenaný problematickým spolužitím, konfliktami, ktoré medzi ním a poškodenu boli od začiatku manželstva a tiež vypočítavým správaním sa poškodenej, ktorá na začiatku ich vzťahu využila jeho dôveryhodnosť a dosiahla podpísanie zmluvy, podľa ktorej jej bude patriť jeho byt v prípade jeho nevhodného správania sa v manželstve. Zo začiatku ich vzťahu bola u neho neschopnosť racionálne riešiť vzniknuté konflikty, neskôr motiváciou konania obžalovaného pri konfliktoch s jeho manželkou bol pocit životnej prehry pri uvedomení si vypočítavosti a manipulovanosti pri vstupe do manželstva s jeho osobou. Z výsledkov jeho znaleckého vyšetrenia vyplýva, že povahové vlastnosti obžalovaného sa nezhodujú so spáchaným trestným činom. Prognóza vývoja jeho osobnosti vzhľadom na zistené je podľa znalca vo vzťahu protispoločenskému konaniu priaznivá. Pri vypracovaní znaleckého posudku mal k dispozícii znalecký posudok Dr. D. spolu s materiálmi, ktoré mu obžalovaný dodal. Ďalej vychádzal z rozhovoru s obžalovaným a aplikoval celý rad psychodiagnostických techník, ktoré uvádza vo svojom znaleckom posudku. Použil pritom dotazníkové formy, kde sa však môže stať, že ak ide o osobu vyššie inteligentnú, vie prekryť niektoré osobné negatívne črty, a preto použil aj rad projektívnych techník, kde osoba vyšetrovaná takýmto spôsobom nemá možnosť sa prezentovať nejakým skresleným spôsobom ale len takým, aká v skutočnosti je. Pokiaľ ide o rozpor v stabilite a nestabilite osobnosti obžalovaného, je to podľa znalca určitá dimenzia osobnosti, ktorá je pohyblivá a závisí od aktuálneho psychického stavu, kedy teraz je v pohode ale zajtra po prežití nejakého ťažkého stresu môže dôjsť k určitej psychickej instabilite, ktorá sa práve v tom čase, keď bol obžalovaný vyšetrovaný u znalkyne D. D., mohla prejaviť, avšak v čase, keď obžalovaného vyšetroval on, zistil emočnú stabilitu. U obžalovaného nezistil sklony k žiarlivosti, nezistil známky paranoidy, vzťahovačnosti, teda ani chorobnej žiarlivosti, a ak sa u obžalovaného objavili známky žiarlivosti, tak to nebolo v patologickej norme ale v sociálne žiadúcej forme ako prirodzená reakcia každého človeka, ak partner bez udania dôvodu alebo zakrývania pravej skutočnosti odíde z domu preč alebo urobí nejakú inú činnosť, ktorá je nejakou prepojená s vyvolaním žiarlivosti, kde ten vnútorný pocit žiarlivosti vzniká ako prirodzená reakcia na toto konanie. Zadávateľom znaleckého posudku bol obžalovaný a on nemal k dispozícii výpoveď poškodenej. Ani v jednom z týchto testov, ktoré boli aplikované a ani v tých dotazníkových u obžalovaného nezistil namerané zvýšené hodnoty L-skóre. Obžalovaný je podľa znalca typ osobnosti, ktorý nemá tendenciu okamžite reagovať za normálnych udalostí impulzívnym neadekvátnym spôsobom. Práve naopak, u neho je znížená psychická vzrušivosť, znesie väčšiu dávku prežitia nepríjemných situácií, ale ak sa tých nepríjemných situácií naakumuluje viacero, znalec považuje za normálnu reakciu normálneho človeka z psychologického hľadiska, že sa v správaní môžu objaviť prejavy, ktoré by mohol hodnotiť ako nevhodné, ale to neznamená, že je to črta jeho osobnosti a že sa takýmto spôsobom správa stále, ale ide skôr o výnimočné ojedinelé reakcie vyprovokované stupňujúcim

sa konfliktom, frustráciou alebo stresom. Manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo uzatvorené už vo vyššom fyzickom veku. Preto sklon obžalovaného k úzkosti a starostiam, ktorý znalec popisuje, je prirodzenou reakciou obžalovaného na vzniknutú situáciu. Znalec tiež prezentoval rôzne metódy, ktoré pri znaleckom vyšetrení obžalovaného použil. Jeho prejavy agresivity plynuli zo zúfalstva. Obsah výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní o fyzickom a sexuálnom násilí podľa znalca absolútne nekorešpondujú s výsledkami, ktoré pri znaleckom skúmaní zistil a ani v jednom z týchto testov výsledky nesignalizujú, aby správanie obžalovaného aj v tých najhrubších kontúrach bolo také, a to aj keby sa dostal do veľmi vypätej emocionálnej situácie. U obžalovaného znalec nezistil známky alkoholického charakteru patológie, nezistil prejavy organického poškodenia a teda vylučuje, že by u obžalovaného išlo o nejaký chronifikovaný alkoholizmus. Znalec nemôže vylúčiť konzumné pitie. Nezistil ani prítomnosť sexuálnej deviácie.

Znalkyňa z odboru Psychológie D. C. D., ktorá v prípravnom konaní vypracovala znalecký posudok na osobu obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase vyšetrenia sa obžalovaný preukazoval ako priemerne intelektovo a pamäťovo vybavená osobnosť s takým skôr odťaživým, akoby neemočným racionálnym prístupom k vonkajšiemu svetu. V podstate sa v tej zvýšenej miere prejavoval ako osobnosť so schizoidnými a paranoidnými črtami, čo znamená, že ide o osobu uzavretú, emočne chladnejšiu, málo empatickú ale v takom bežnom kontakte vo formálnych sociálnych väzbách, vzťahoch bol schopný primerane, kultivovane a až tak zvýšene kontrolované konať a správať sa. Zároveň aj keď navonok ide o človeka, ktorý vystupuje ako vyrovnaný, vyvážený, tak vo vnútri je to človek, ktorý je neistý, možno až s pocitmi nejakej menejcennosti, čo podľa názoru znalkyne podmieňuje možnosť veľmi negatívneho reagovania na to, keď niekto nejakú tú krehkú sebahodnotu naruší. Zároveň sa preukázala podozrievavosť a žiarlivosť a to práve v spojení s pocitom vlastnej nízkej sebahodnoty. Podľa znalkyne sa nedá opomenúť, že obžalovaný vstupoval do manželského zväzku v pomerne pokročilom veku, takže je otázne, aká bola reálna sociálna-emočná zrelosť a do akej miery mal realistické očakávania od manželského spolužitia aj v zmysle vlastného vkladu a aj v zmysle toho, čo očakával. Štruktúra jeho osobnosti tak, ako sa v tom čase prejavovala, je blízka takému typu tzv. kontrolóra alebo validítora, to znamená človeka, ktorý pri tej žiarlivosti, nedôverčivosti, nízkej vnútornej sebahodnote a zároveň slabej schopnosti zrelého emočného angažovania sa, má tendenciu v partnerskom vzťahu typu správania s potrebou kontroly, istej formy moci, obmedzovania ako popisoval, čiže výstavba tej osobnosti by s tým mohla korešpondovať, hoci znalkyňa netvrdí, že sa veci diali. V čase jej znaleckého vyšetrenia obžalovaný deklaroval jednoznačne negatívny vzťah ale to je pochopiteľné vzhľadom na stav, v akom bolo manželstvo. Na poškodenú nebol schopný povedať jednu pozitívnu vec. Pokiaľ sa jedná o vierohodnosť, u obžalovaného nebola podľa znalkyne tendencia sa nejako nadmerne vylepšovať alebo skreslene sa popisovať. Dôveryhodnosť jednoznačne znižovala jednoznačná externalizácia všetkých problémov, konfliktov, kedy obžalovaný bol nadmerne subjektivistický, kedy seba popisoval ako osobu, ktorá neurobila žiadnu chybu a všetko robil najlepšie a výborne a manželku ako osobu, ktorá za všetko v tom vzťahu mohla, čo je zo psychologického hľadiska nezmysel lebo to nie je možné. Znalkyňa sa vyjadrila k použitým metódam pri vyšetrení obžalovaného. Deti k obžalovanému nemali dobrý vzťah.

Znalkyňa ďalej vypovedala o svojich záveroch a zisteniach, ku ktorým dospela v znaleckom posudku o osobe poškodenej. Znalkyňa uviedla, že poškodená bola v čase vyšetrenia žena, ktorá ničím nepôsobila ani vyzývavo ani extravagantne a naopak, pôsobila nešťastne a počas celého vyšetrenia plakala. Prežívala svoj vzťah s obžalovaným, že sa rozviedla, že podľahla mileneckému vzťahu a tým celým previedla vlastne aj svoje deti, vyčítala si to, vnímala sa debaklovo, nieisto, znehodnotene až bezradne ohľadom budúcnosti. Intelekt a pamäť poškodenej sú podľa znalkyne priemerné a bez nejakých deficitov. Osobnosť je tiež menej sociálne a emocionálne vyzretá s nižšou toleranciou pristupovať na kompromisy. U poškodenej bola prítomná tendencia snahy po pozornosti, po obdive. Podľa znalkyne sa to trochu blíži k hysteroidným črtám ale nie je to v plnom rozvinutí, vrátane menšej kapacity zniesť frustráciu. Poškodená má tendenciu podvedome riešiť problémy tak, že sa snaží vyhnúť takým silnejším emočným podnetom, pretože akoby cítila, že ich nevie nejako zrelo zvládať. Takže to môže podľa znalkyne vyzeráť tak, že sú fázy, kedy je poškodená skôr utiahnutá, podrobivá, kontrolujúca sa, submisívna s takým tým očakávaním, že príde pozornosť, láska, ochrana a keď to neprichádza, tak sa môže labilizovať a reagovať neočakávane alebo menej konzistentne. Aktuálne v čase vyšetrenia bol jej stav nepriaznivý a nebola na tom dobre. Znalkyňa si myslí, že tragédia je to, že tí dvaja ľudia sa stretli, pretože to nemohlo dopadnúť dobre vychádzajúc z tých štruktúr osobností, kedy ani jeden z nich nebol zrelý na vysporiadanie sa s problémami. V rámci osobnostnej výbavy poškodenej táto mohla niektoré udalosti vnímať a prežívať o niečo dramatickejšie a v tom zmysle bola aj tá vierohodnosť poškodenej

do istej miery znížená lebo bola plná negatívnych emócií s tendenciou k revanšu. Aj v čase vyšetrenia si poškodená myslela, že ju obžalovaný sleduje, čo znalkyni prišlo trochu paranoidné. Poškodená bola v čase vyšetrenia v zlom psychickom stave a to až takom, že jej odporúčala, aby navštívila psychiatria. Poškodená bola depresívno-úzkostná, sebe znehodnotená, zneistená s vnútornou degradáciou ženskej a ľudskej hodnoty a ten stav sa podľa vyjadrenia poškodenej javil ako čiastočne pod vplyvom toho, čomu bola vystavovaná v manželstve a čiastočne aj tou situáciou, v ktorej bola. Bola v ťažkej, stresujúcej situácii a bol to spoločenský, sociálny emočný a vzťahový debakel. Podľa znalkyne poškodená nie je takým typom osobnosti, ktorý by si myslel a naplánoval majetkovo obrať obžalovaného. Vychádzajúc z osobnostnej štruktúry poškodenej, že pri veľmi emočne vypätých, v subjektívne nadmerne zaťažujúcich situáciách, sa poškodená dostáva do afektu a silný afekt vždy čiastočne skresľuje vnímanie, prežívania a potom samozrejme aj popis situácie a reaguje tak čiastočne dramatizujúco. To neznamena, že si vec vymyslí, len ju ťaživejšie prežije. Preto má poškodená zvýšené Lži skóre, čo znamená, že sa v tých dotazníkoch mala tendenciu prezentovať menej sebakriticky a sociálne žiaduco. U obetí týrania je to paradoxne zvýšené práve preto, že sa naučia byť v takej obrannej pozícii lebo sa stretajú s tým pri domácom násilí, že im akoby nikto neverí. Poškodenej sa dotkne, keď ju skritizujú a je citlivá na kritiku zovňajška alebo tela. Podľa znalkyne je malá pravdepodobnosť, že by práve takýto typ a takého druhu násilia poškodená niekde odpočula, odčítala, lebo každá žena si môže otvoriť na internete syndróm týranej ženy, tam si otvorí články ale toto je trochu iné.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní vypočul znalca D. A. M., ktorý prezentoval závery znaleckého posudku vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, s.r.o., ktorá vypracovala kontrolný znalecký posudok vo vzťahu k osobe obžalovaného. Tento znalec poverený znaleckou organizáciou vypovedal, že intelekt obžalovaného je dobrý. Prístup k vonkajším podnetom je konvenčný, zjednodušujúci, emotivita je vo vonkajších prejavoch úsporná. Spontaneita emočných reakcií je limitovaná. Na pozadí tohto sa môžu objavovať aj výraznejšie impulzívne reakcie. Obžalovaný je menej prispôsobivý a jeho psychický, nie intelektový potenciál na zvládanie života je nízky alebo limitovaný. Je u neho prítomná zvýšená tendencia uspokojovať vlastné potreby. Uspokojenie potreby v podstate akoby podporuje sebavedomie. V sociálnom kontakte má menší vnútorný záujem o medzilidské vzťahy. V dôsledku toho je limitovaná schopnosť jeho empatickej kooperácie v tých vzťahoch. Môže častejšie preto prežívať pocity nespokojnosti a sklamaní. Voči ľuďom je nedôverčivý a má tendenciu vzťahovačnosti, čo súvisí s nižším sebavedomím, ktoré je krehké a ľahko zraniteľné reakciami okolia. Pocity toho zranenia môžu vyprovokovať impulzívne reakcie. Agresivita nie je dominantným rysom jeho osobnosti ale pohotovosť k agresívnemu správaniu je mierne zvýšená v dôsledku menej fungujúcich brzdiacich mechanizmov. Vo vzťahu k opačnému pohlaviu má sklon vnímať subjektívne ženy ako dominantnejšie, čo v ňom môže vyvolať zvýšenú úzkosť a ostražitosť a zároveň potrebu dokazovať si svoju mužskú rolu. Znalci nenašli známky psychotického ochorenia, emočnej poruchy, vážnej kognitívnej poruchy, pričom charakterizovali obžalovaného ako „normálneho“, pričom je schopný vnímať správne realitu a reprodukovať ju. Obžalovaný má sklon k nižšiemu sebavedomiu, je vnútorne neistý a ľahko zraniteľný. Má tendenciu zvyšovať si sebavedomie a v dôsledku toho môže mať tendenciu znižovať sebavedomie iných. Sám sa snaží javiť v lepšom svetle. Snaží sa existujúce problémy skôr externalizovať. To poukazuje na slabé alebo krehké sebavedomie. Priznanie si vlastnej chyby ho devastuje. O poškodenej hovoril obžalovaný s výrazným dešpektom a sám sa má tendenciu vykresľovať v roli ako obvineného, podvedeného, ako obeť. Psychologicky zrozumiteľnou motiváciou mohlo byť, že v rámci partnerských interakcií začal vnímať reakcie poškodenej na jeho osobu ako zneisťujúce, ohrozujúce. Jej správanie ho ponižovalo, zraňovalo, a preto sa pokúšal liečiť si zranené sebavedomie tým, že sa snažil zraňovať poškodenú. Nie je primárny agresor, v podstate je neistý ale potrebuje sa tomu brániť. Je citlivý na reakcie svojho okolia, najmä na ženy. Znalec konštatoval, že povahové vlastnosti obžalovaného sa v zásade zhodujú s trestným činom. Tento druh násilia voči partnerke je podľa znalca psychologicky zrozumiteľný. Zodpovedá jeho povahe snažiť sa v kritických situáciách ponižovať partnerku lebo sám cíti, že je neistý. Prognózu vývoja znalec považuje skôr za pozitívnu. Obžalovaný je citlivý len na nejaké špecifické situácie a nie je taký, že mu vadí všetko. Znalec sa domnieva, že celkove je prognóza priaznivá. Vnútorne dokáže ukončiť vzťah s poškodenou. Výsledky vyšetrenia im vyšli zhodne ako znalkyni D. D. U D. F. ide o rozdielny záver v popise osobnosti. Znalec opísal priebeh vyšetrenia ako aj to, že vychádzal z kompletnej spisovej dokumentácie. Zdôraznil, že agresivita nie je dominantnou črtou osobnosti obžalovaného s tým, že nemá veľa agresivity ale má menej brzdiacich mechanizmov. Je vzťahovačný, ostražitý a nedokáže hodiť cez plece, ak mu niekto niečo povie. Je zvýšene citlivý na niektoré situácie, kedy sa nahnevá a potom má menej tých brzdiacich mechanizmov, čiže sa môže správať agresívne, ale nie je ten agresor, ktorý hneď všetko likviduje. Znalec uviedol, že obžalovaný

by bol schopný konania, ako ho popísala poškodená. Obžalovaný je podľa znalca krehký, jadro jeho osobnosti je slabé. Zraní ho to vnútorne. A vtedy reaguje tak, že zraní druhého. Je schopný zraňovať ženy lebo má pocit, že ženy zraňujú jeho. Ľahko ho urazí žena a znalec si myslí, že viac je citlivý na ženy ako na mužov. Obžalovaný nemá emočnú poruchu vo forme mánie alebo depresie. Znalec konštatoval štyri negatívne povahové vlastnosti obžalovaného a tou je slabšia emočná výbava, zhoršené fungovanie v sociálnych kontaktoch, malá sebadôvera a mierne zvýšená citlivosť na provokáciu.

Znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria B. C. B., ktorý spolu s konzultantkou – znalkyňou D. S. C. vypracovali na žiadosť obžalovaného znalecký posudok vo vzťahu k osobnosti obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že znaleckým psychiatrickým vyšetrením u obžalovaného nezistili prítomnosť žiadnej psychickej poruchy alebo choroby, ani stavu, ktorý by narúšal jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti. Taktiež nezistili žiadnu z foriem patologickej, teda chorobnej motivácie jeho konania a správania, ktoré by svedčili narušenému úsudku. Zistili, že jeho vierohodnosť špecifická aj všeobecná je zachovaná v adekvátnej miere a nevykazuje známky narušenia psychopatologických procesov nejakého psychického ochorenia. Obžalovaný je schopný z psychiatrického hľadiska adekvátne správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti, pričom táto reprodukcia je v primeranom časovom slede, taktiež nezistili u obžalovaného takú formu povahových vlastností, ktoré by sa zhodovali so spáchaným trestným činom. Znaleckým vyšetrením u obžalovaného nezistili sklony správať sa agresívne alebo útočne za bežných životných okolností. Taktiež vykonali vyjadrenie k znaleckým posudkom psychologičky D. D. č. 9/2015, s ktorými sa nestotožňujú, naopak, vykonali analýzu znaleckého posudku D. F., s ktorými sa stotožňujú. Tiež sa nestotožňujú so závermi znalca D. A. M.. Znalec opísal priebeh vyšetrenia. To, že povahové vlastnosti obžalovaného sa nezhodujú so spáchaným skutkom podľa znalca vyplýva z hodnotenia jeho pracovného zaradenia, dĺžky času, ktorý bol zamestnaný v čase znaleckého vyšetrenia, taktiež analýzou jeho postoju k životu z pohľadu rodinného a taktiež hodnotením emočného statusu pri popise rozpadu jeho manželstva, kde toto emočné nastavenie bolo negatívne. Záver, že nezistili sklony obžalovaného správať sa agresívne zo psychiatrického hľadiska vychádzalo z jeho dovtedajšieho spôsobu života, ktorý bol nekonfliktný a taktiež v kontexte so psychologickým vyšetrením. Osobnosť obžalovaného je extro-introvertovane nevyhranená. Je rád s inými, no vie si urobiť aj vlastný osobný program. Javí sa ako pomerne silný koncepčný typ s preferovaním harmónie, teda súladu v sociálnom okolí a taktiež aj rodinnom prostredí. Je dobre adaptabilný na vonkajšie okolnosti, pričom znalec u neho konštatuje dobrú sebadisciplínu, cieľavedomosť a sebakontrolu. Je citlivý, koncepčný v správaní a postojovo vyhranený. Dokáže rešpektovať autority s etickým veku a statusu primeraným spoločenským prijateľným trendom. Obžalovaný bol v čase znaleckého vyšetrenia emocionálne zranený, traumatizovaný daným stavom z pohľadu rozpadu manželského a partnerského vzťahu. Zažil zo svojho pohľadu neprimerané správanie zo strany manželky, kde toto správanie aj v kontexte aktuálneho predmetného konania, ku ktorému mal odmietavý postoj, spôsobilo traumatizáciu jeho emočného nastavenia a to sa prejavilo pri vyšetrení. Znalec zohľadnil provokácie zo strany poškodenej. Obžalovaný na ne reagoval v čase znaleckého vyšetrenia racionálnym konštatovaním, kde pri explorácii zo strany bývalej manželky dochádzalo k zvýrazňovaniu jeho negatívneho emočného nastavenia, avšak túto exploráciu dokázal primerane ukončiť, teda na základe toho znalci konštatovali dobrú racionálnu sebakontrolu. Znalci mali k dispozícii celý spisový materiál a aj výpovede poškodenej ale aj výpoveď B. F., ktorá na tele poškodenej pri vyšetrení žiadne modriny nevidela. Zo psychiatrického hľadiska znalci nezistili žiadny patologický fenomén, ktorý by u obžalovaného sťažoval schopnosť mať partnerský vzťah z hľadiska populačného priemeru, teda skutočnosť, že manželstvo uzavrel v takomto veku, nedávajú znalci do kontextu so žiadnou psychopatológiou, to znamená, že skutočnosť, že obžalovaný uzavrel manželstvo s partnerkou, ktorá už mala deti, taktiež nie je spojené so žiadnou psychopatológiou. Vyššie nároky na manželku vo všeobecnosti psychiatrickým vyšetrením znalec nezistil. Čo sa týka nedôvery k ženám, túto zaznamenali aj v psychiatrickej aj v psychologickej časti posudku pri interpretácii interview. Trauma obžalovaného konštatovaná v znaleckom posudku môže podľa znalca súvisieť s dlhoročným súdnym pojednávaním, pričom nedôvera obžalovaného k ženám vznikla po zániku manželstva.

Znalkyňa z odboru Psychológie D. S. C. sa vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyjadrila k psychologickej časti tohto posudku tak, že osobnosť obžalovaného je skôr intro - extrovertne nevyhranená, je rád s inými ale dokáže si urobiť aj svoj program. Celkovo ide o silno osobnostný typ s vysokým skóre frustračnej tolerancie, ktorá mu práve zo psychologického hľadiska okrem iných charakteristík osobnostne pomohla a aj pomáha zvládať mimoriadne náročnú životnú situáciu v procesnom postavení obžalovaného práve preto, že v jeho forenznom predpolí, ktoré je zo

psychologického hľadiska mimoriadne dôležité pre znalca, nie je zaznamenaná žiadna patológia, nebol trestaný a až do predmetného trestného oznámenia viedol konečný harmonický rodinný život do istého veku vo svojej bázovej rodiny a neskôr vo svojej vlastnej rodine s poškodenou a jej dvomi maloletými deťmi, o ktoré sa nadštandardne staral, napriek tomu, že poškodená v čase, keď jej ponúkol pomoc a bývanie v Prešove, bola nezamestnaná a o zamestnanie ani nemala záujem. Jedná sa o veľmi starostlivý koncepčný silný typ osobnosti s veku primeraným a spoločensky prijateľným kreditom správania v čase znaleckého vyšetrenia. Zhodne, ako je uvedené v znaleckom posudku B. B., aj ona v znaleckom posudku konštatuje, že v čase znaleckého vyšetrenia sú u obžalovaného veľmi aktuálne a intenzívne emócie post-traumatického charakteru preto, že sa jedná o veľmi empatickú, emocionálnu, chápaciu a ochraňujúcu osobnosť obžalovaného, ktorý má tendenciu a sklon diagnostikovanými psychologickými technikami vnímať okolie a iných v tomto okolí cez seba, to znamená, že istým spôsobom vytvára priestor pre sofistikované zneužívanie niektorými ľuďmi, ktorí to vydedukujú z jeho postojov a správania. Na základe štúdia rozsiahleho spisového materiálu, ktorý mala rovnako k dispozícii ako B. B. konštatovala, že takouto osobou bola aj poškodená, teda exmanželka obžalovaného. Obžalovaný je osobnostne a emocionálne vyrovnaný. Ide o výrazne maskulínny typ osobnosti, čo znamená, že ide o mužný typ osobnosti so všetkými atribútmi, ktoré k tomuto osobnostnému patria. Aktuálny vzťah obžalovaného k poškodenej je poznamenaný zraňujúcim, urážajúcim a hlavne vypočítavým neetickým správaním poškodenej voči jeho osobe, kde konkrétne zneužila jeho dôveryhodnosť a silné pozitívne emócie k jej osobe, ktoré nielen prechovával ale reálne saturoval na podpísanie zmluvy, podľa ktorej jej bude patriť jeho byt v prípade jeho nevhodného správania v manželstve. Na základe cielenej diagnostiky znalkyňa konštatovala, že u obžalovaného neboli diagnostikované poruchy socializácie, maladaptácie a ani iné patologické osobnostné symptómy. Cielenu diagnostikou v prítomnosti znakov benignej a malignej agresivity znalkyňa zistila latentné znaky benignej agresie, ktorá je aktuálna u všetkých ľudí. Konkrétne ide o pohotovosť, ktorá má vrodenný pudový základ a slúži v osobnostnom prejave ako obranný mechanizmus v situáciách osobného ohrozenia. Táto benigná agresivita je u obžalovaného v úrovni pudových reakcií. Maligná, čiže chorobná agresivita u obžalovaného nebola diagnostikovaná, teda nie je prítomná. Ide o isté patologické chorobné prejavy, absenciou sebakontroly, sebaregulácie správania, pričom táto forma u obžalovaného nie je aktuálna. Obžalovaný v čase znaleckého vyšetrenia nie je zdiagnostikovaný aplikáciou cielenej osobnostných technik ako násilnícky, útočný, agresívny typ osobnosti, ani ako tyran. V čase znaleckého vyšetrenia nie sú u neho diagnostikované sklony správať sa agresívne a tiež ani útočne. Znalčka zdôraznila, že sa jedná o konštantné osobnostné charakteristiky prejavujúce sa v správaní paušálne, nie situačne, teda ak by agresívny bol, správal by sa takto dlhodobo. Zo psychologického hľadiska motiváciu správania sa a konania v čase spolužitia s poškodenou obžalovaným bola harmonická rodina a zabezpečenie všetkých potrieb tejto rodiny, ktorej ako manžel bol súčasťou. Motiváciu trestnej násilnej činnosti ani správania znalkyňa nemôže na základe aktuálnych výsledkov znaleckého vyšetrenia potvrdiť. Teda táto motivácia pre agresívne a násilne správanie pre obžalovaného nie je aktuálna. Na základe rozsiahleho cielenej znaleckého vyšetrenia a jeho výsledkov znalkyňa uviedla, že v čase znaleckého vyšetrenia sa tieto ňou interpretované diagnózy nezhodujú so spáchaným trestným činom. Prognóza vývoja osobnosti obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu je podľa znalkyne veľmi pozitívna vzhľadom k tomu, že on sám nikdy nemal sklon k protispoločenskému správaniu a k asociálnemu správaniu sa. Má veľmi silné etické, prosociálne cítenie a správanie. Nestotožňuje sa so závermi D. D. a D. M. a stotožňuje sa so závermi D. F.. Výsledkom znaleckého vyšetrenia a tiež štúdia spisovej dokumentácie je podľa znalkyne špecifická všeobecná hodnovernosť obžalovaného podporujúca celkovú identitu a teda objektivnosť jeho výpovedí. U obžalovaného nebola zaznamenaná patologická alebo zvýšená hodnota agresivity. Znalčka ďalej uviedla, že vzhľadom na to, že ide o konštantné osobné charakteristiky a faktory, tieto sú u osobnosti obžalovaného aktuálne paušálne prakticky dlhodobo a tieto nekorešponujú s predmetnou trestnou vecou v čase skutku ani v čase znaleckého vyšetrenia. Znalčka nemala k dispozícii znalecký posudok poškodenej a ani ho nechce mať, pretože, ako konštatuje vo svojom posudku, týraná osoba sa k tyranovi nevracia. Podľa znalkyne zo strany poškodenej voči osobe obžalovaného išlo o bezcitné provokatívne správanie.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah listinných dôkazov a v rámci nich aj obsah trestného oznámenia, ktoré do zápisnice spísanej dňa 03.02.2015 na M. D. D. podala svedkyňa poškodená G. C. B.. V ňom uviedla tie isté skutočnosti, o ktorých následne vypovedala pri svojom vyluchu na hlavnom pojednávaní.

Súd tiež oboznámil čiastočné výpisy z listov vlastníctva č. XXX N. F. XXX, vystavených pre k.ú. I. J., z ktorých vyplýva spoluvlastnícke právo obžalovanej k nehnuteľnosti spolu s B. B. na základe darovacej zmluvy V 11804. Súd tiež oboznámil obsah darovacej zmluvy uzavretej medzi obžalovaným ako darcom a poškodenou ako obdarovanou dňa 17.03.2014, ktorej predmetom bola jedna polovica bytu a jedna polovica spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu v prospech poškodenej ako obdarovanej. V bode 3.7 tejto zmluvy je uvedené, že darca berie na vedomie možnosť obdarovaného domáhať sa darcovho podielu, ak sa k nemu darca bude chovať tak, že tým poruší hrubo dobré mravy.

Z lekárskej správy FNŠP T. N. R. D. vyplynulo, že dňa 08.08.2013 bola vyšetrená poškodená s tým, že ju napadol jej manžel na chate I. J., sotil ju na zem a ona si udrela hlavu o kameň, následne ju škrtil a kopal a bola zistená trzná rana vľavo, mierny opuch hrtana a na oboch horných končatinách početné modriny. Zo správy o kontrole dňa 19.08.2013 vyplýva, že rana je už zahojená. Dňa 13.10.2014 bol pri vyšetrení poškodenej zistený starších hematóm na ľavej ruke a tiež početné hematómy na ľavom rebrovom oblúku. Plošný hematóm bol zistený aj dňa 12.01.2015, ku ktorému udávala, že opakovane fyzicky napadol manžel a to tak, že ju udieral rukou a stláčal jej predlaktia. Podobné fyzické násilie na nej mal manžel podľa jej udania páchať aj v minulosti.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že poškodená vydala 1 ks bielej dlhej saténovej nočnej košele s čipkou na ramienkach a prsiach, na ktorom je ľavé ramienko potrhané a potrhaná je aj celá ľavá strana. Z tejto ohliadky veci bola vyhotovená aj fotodokumentácia, z ktorej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil sedem farebných fotografií zachytávajúcich vydanú vec.

Z uznesenia M. D. D. pod ČVS: ORP-964/1-OVK-PO-2013 vyplynulo, že trestnú vec vedenú pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona a vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, kedy mal obžalovaný dňa 08.08.2013 v čase okolo 18.30 hod. strhnúť z poškodenej tričko a nahú ju hodiť na posteľ, kde ju držal a nechcel ju pustiť, kde ju mal škrtiť, vyhrážať sa jej zabitím a na 30 minút ju zamknúť v izbe, kde ju mal následne sotiť o zem, kedy spadla a udrela si hlavu, mal ju škrtiť a brániť jej v odchode na lekárske ošetrovanie tak, že jej vzal kľúče od auta a keď jej ich vrátil, tak jej bránil v odchode autom, postúpil na prejednanie Okresnému úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin ale o skutok, ktorý by mohol Okresný úrad Prešov prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Okresný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy pod číslom OU-PO-OVVS2-2014/014484-2 zo dňa 08.04.2014 vydal rozkaz o uložení sankcie za priestupok, ktorým uznal obžalovaného za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 08.08.2013 o 18.30 hod. v rekreačnej oblasti K. E. U. XXX, fyzicky napadol svoju manželku G. C. tak, že ju sotil na posteľ, potom na zem, oboma rukami ju chytil za krk, začal ju škrtiť, triasol s ňou a vyhrážal sa jej, že ju zabije, následne pred chatou do nej sotil, pričom spadla na zem a udrela si hlavu, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví, za čo mu tento správny orgán uložil pokutu vo výške 30,- Eur. Tento rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.05.2018. Tento priestupok spolu s ďalšími priestupkami na úseku cestnej premávky vyplynul aj z lustrácie registra priestupkov týkajúcej sa obžalovaného.

Z notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade T. V. G. so sídlom v Poprade dňa 31.03.2004 pod sp. zn. N 138/2004 vyplýva, že B. B., ako darca, daroval poškodenej, ako obdarovanej zo svojho spoluvlastníckeho podielu 1/4 z celku k rodinnému domu a jeho súčasťami špecifikovaným v zmluve a zastavaným plochám a nádvoriám zapísaným v k.ú. I. J.. Zo spisu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C 22/2012 vyplynulo, že navrhovateľ B. B. podal dňa 06.02.2012 návrh na vydanie veci proti odporkyni – poškodenej, ktorým sa domáhal vrátenia vyššie uvedeného daru. Rozsudkom zo dňa 25.03.2013 Okresný súd Poprad návrh zamietol a Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28.11.2013 tento rozsudok potvrdil. Napriek tomu, že Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26.03.2015 tento rozsudok Krajského súdu v Prešove v rámci dovolacieho konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28.09.2015 tento rozsudok súdu prvého stupňa znova potvrdil.

Zo spisu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C 91/2012 vyplynulo, že poškodená G. B. sa ako žalobkyňa domáhala voči žalovanému B. B. a O. V. určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej

medzi žalovanými, ktorej predmetom bolo osobné motorové vozidlo. Z konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C 59/2011 vyplýva, že na základe návrhu B. B. o rozvod manželstva, bolo rozsudkom zo dňa 06.05.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2013 ich manželstvo rozvedené a boli určené práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom, pričom oba deti boli zverené do starostlivosti poškodenej ako ich matky. Zo spisu vedeného na bývalom Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 5Pc 9/2020 vyplýva, že G. C. podal dňa 26.05.2020 návrh na rozvod manželstva voči odporkyni – poškodenej, ktoré bolo rozsudkom zo dňa 28.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2020, rozvedené.

Zo správy O. V. L. vyplýva, že dcéra poškodenej G. B. navštevovala ich základnú školu v období od 01.09.2013 do 31.01.2014 a potom od 01.02.2015 do 31.08.2019.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestom Prešov dňa 02.03.2015 vyplynuli jeho rodinné pomery vedené v evidencii mesta s tým, že obžalovaný nebol priestupkovo riešený, čo vyplynulo z databázy B. D. D..

Z pracovného hodnotenia obžalovaného vypracovaného jeho zamestnávateľom G. G., N. vyplýva prehľad jeho pracovného zaradenia od 18.04.1995 do 10.03.2015, kedy bola správa vypracovaná s tým, že je charakterizovaný ako nekonfliktný, lojálny a ústretový. Ako pracovník si plní svoje povinnosti v zmysle pracovnej náplne a jeho kompetencií.

Zo správy Q. T. N. R. D. vyplynulo, že obžalovaný nikdy nebol hospitalizovaný na ich Psychiatrickom oddelení.

Z lustrácie Registra trestov SR generovanej elektronicky ku dňu 04.10.2023 a týkajúcej sa obžalovaného vyplýva, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný.

Nakoľko podľa názoru súdu výsluch G. C., tretieho manžela poškodenej nemá priamy súvis s prejednávanou trestnou vecou a tento svedok nemôže objasniť konanie obžalovaného, ktoré sa mu v skutku kladie za vinu, súd návrh obhajoby na vypočutie tohto svedka odmietol. Súd tiež odmietol vykonanie dôkazu prehratím zvukovej nahrávky, ktorú bez súhlasu poškodenej vyhotovil obžalovaný a ktorej obsahom mal byť ich telefonát, nakoľko nezodpovedá proporcionalite vo vzťahu k ochrane súkromia poškodenej a záujmu obžalovaného na dôkaze v jeho prospech (primerane uznesenie NS SR 1Tdo/48/202 zo dňa 27.01.2021, uznesenie NS SR sp. zn. 5To 10/2018 zo dňa 12.09.2019, uznesenie NS SR sp. zn. 1Tod 33/2021 zo dňa 08.12.2021). Rovnaká požiadavka zákonnosti dôkazu formou nezákonne získanej nahrávky musí byť naplnená tak pre dôkaz o vine obžalovaného ako aj pre dôkaz o jeho nevine.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchal obžalovaný. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Výrok súdu o vine obžalovaného sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní /§ 2 ods. 19 a § 278 ods. 2 Trestného poriadku/ a tieto dôkazy musia tvoriť súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodiť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchal obžalovaný.

Objektom posudzovaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona tak, ako skutok obžaloby právne kvalifikovala prokurátorka je primárne záujem spoločnosti na ochrane riadneho a pokojného spolužitia blízkych osôb, v tomto prípade manželov, ktorí spolu žijú v spoločnej domácnosti a to pred závažným prejavmi v správaní jedného z nich voči druhému, ktoré by narúšali ich spolužitie. Takéto prejavy možno zhrnúť pod pojem „domáceho

násilia“, ktoré v sebe môže zahŕňať širokú škálu fyzických a verbálnych útokov, citového vydierania, vyhrážania, spôsobovania psychického utrpenia, budenia, odopierania stravy, odpočinku, neustáleho sledovania, odopierania ošatenia, hygieny, bývania, vzdelania alebo odopierania prístupu k majetku a tým vytvárania majetkovej odkázanosti, ktorá bola páchatelom umelo vytvorená. Sekundárnym objektom tohto trestného činu je ochrana života, zdravia a osobnej slobody poškodeného. Závažnosť týchto prejavov domáceho násillia spočíva tom, že k nim dochádza zväčša v domácom prostredí, kde sú verejnosť ale aj iné osoby z rôzneho stupňa príbuzenského, priateľského alebo susedského vzťahu k aktérom vylúčené. Uvedené domáce prostredie, v ktorom k násilliu dochádza však nevyklučuje, že sa prejavy tohto násillia a jeho dôsledky môžu dostať aj mimo sféry domácnosti, v ktorom sa toto násillie odohráva, najmä tým, že obeť o svojom utrpení prehovorí iným osobám, k čomu došlo aj v tomto prípade. Týmto prostredím, kde k domácej násilliu dochádza a blízkym vzťahom medzi obeťou a násillníkom dôjde k tomu, že ich vzťah je nevyvážený, má povahu závislosti s nemožnosťou úniku obeť pred negatívnym konaním agresora, pretože pre obeť je veľmi ťažké toto správanie agresora zastaviť, pričom spravidla dochádza k stupňovaniu týchto prejavov. Ich intenzita musí byť taká, že spôsobuje fyzické alebo psychické utrpenie a bolesti, ktoré podstatným spôsobom po všetkých stránkach narúšajú pokojný a dôstojný život obeť a to nie iba na krátky alebo prechodný čas. Konania opísané v ods. 1 § 208 Trestného zákona sa musia vyznačovať bezohľadnosťou, krutosťou, hrubosťou a v prípade fyzických útokov aj bolestivosťou. Okrem toho je potrebné pre naplnenie tohto trestného činu v zmysle § 208 ods. 1 Trestného zákona splniť podmienku dlhšie trvajúceho protiprávneho konania, pričom je nevyhnutná opakovanosť útokov, hromadnosť či ich sústavnosť. Súd zdôrazňuje, že čím je intenzita násillia nižšia, tým musí dlhšie trvať, aby toto konanie bolo možné posudzovať v zmysle § 208 ods. 1 Trestného zákona (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 2 Tz 31/2005).

Pojem fyzické alebo psychické týranie je naplnený len vtedy, keď obeť pociťuje protiprávne konanie ako ťažké príkorie. Tým sa definícia následkov tohto trestného činu odlišuje od iných trestných činov, ktorých objektom môže tiež byť fyzický útok alebo psychické pôsobenie na vôľu obeť (napr. nebezpečné vyhrážanie, ublíženie na zdraví, vydieranie, hrubý nátlak a pod.). Na rozdiel o nich, týranie nemôže byť iba jednorazové či osamotené konanie ale musí ísť o trvalejšie a sústavnejšie konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním, ktoré sa pravidelne opakuje a poškodenému spôsobuje fyzické alebo psychické útrapy. Nie každý útok je nutné posudzovať ako samostatný trestný čin alebo priestupok, ak práve z charakteru konania páchatel'a opísaného v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona je zrejmý následok spočívajúci v dlhodobom a ťažkom príkorí. Pritom dlhšie útoky, ak sú posudzované samostatne, nemusia byť nijako zvlášť závažné a nemusia ani napĺňať skutkovú podstatu iného trestného činu a postačí, ak majú povahu priestupku, dokonca nemusia mať ani tento charakter (napr. rozbiť spoločných vecí v domácnosti). Záleží tak na ich nadväznosti, početnosti, opakovaní, intenzite, charaktere vzájomného vzťahu páchatel'a a týranej osoby, povahy, miesta, kde k nim dochádza, okolnostiam, za ktorých k nim dochádza a podobne, a toto všetko musí súd zvažovať pri hodnotení týchto dielčích útokov, ktoré môžu samy o sebe izolovane vyzerať pomerne banálne ale celé konanie páchatel'a spolu vytvára následok hrubosti a bezcitnosti a spôsobuje ťažké príkorie, a naopak, akokoľvek jednorazové násillné konanie, ktoré ale nemá vyššie spomenuté charakteristiky, nemusí mať povahu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona ale môže mať povahu iného trestného činu. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že nie každý prejav verbálneho alebo fyzického násillia, najmä ak je vzájomnej povahy musí mať povahu týrania, pretože nevytvára postavenie agresor – obeť, ale musí mať výrazne nerovnovážny charakter v prospech dominantného agresora.

Tak ako obžalovaný v priebehu celého trestného konania či už vo fáze prípravného konania ako aj konania pred súdom svoju vinu a konanie voči poškodenej, ktoré je opísané v skutkovej vete obžaloby popieral, poškodená naopak v priebehu celého konania uvádzala, že sa obžalovaný voči nej správal hrubo, ponížujúco, že ju bil, vynucoval si pohlavný styk a to aj pred deťmi, ponížoval ju, odopieral jej stravu, vyhánal ju z domu a tiež trhal jej veci, ktoré mala oblečené na sebe. Z tohto dôvodu mala zranenia a modriny, s ktorými bola na lekárskom ošetrení a trpí psychickými následkami po tomto dlhoročnom týraní zo strany obžalovaného. Z podstaty „domáceho násillia“ vyplýva, že toto sa spravidla deje za zatvorenými dverami domácností, kedy jeho svedkami spravidla nie sú iné osoby, než ich samotní aktéri. Uvedené znamená, že často je práve výpoveď poškodenej jediným alebo minimálne jedným rozhodujúcim priamym dôkazom o správaní sa páchatel'a a preto je potrebné, aby súd pri hodnotení tohto dôkazu pristupoval maximálne starostlivo a uvážlivo a hodnotil jeho pravdivosť aj v kontexte iných priamych alebo nepriamych dôkazov, ktoré svedčia v prospech alebo neprospech

pravdivosti výpovede poškodenej strany. Je preto potrebné aj pri hodnotení výpovede poškodenej v tejto trestnej veci zdôrazniť, že z jej obsahu vyplýva veľké množstvo rozporov s inými výpoveďami svedkov vypočutých v tomto konaní. Matka poškodenej N. D. vypovedala, že obžalovaný mal poškodenú zhodiť niekedy do nejakej jamy a odmietol jej z nej pomôcť a to za prítomnosti detí, hoci dcéra poškodenej o tom nevypovedá. Rovnako dcéra poškodenej vôbec nevypovedá o tom, že by mala byť ona alebo jej brat svedkami nejakého znásilnenia poškodenej obžalovaným alebo toho, že by obžalovaný pred deťmi obnažoval poškodenú a ukazoval deťom jej prirodzenie, ako o tom vypovedala poškodená, prípadne, že mali byť svedkami, ako obžalovaný strkal pred nimi prsty do pošvy poškodenej, čo tiež poškodená uvádzala. Tiež samotná dcéra poškodenej nepotvrdila verziu svojej matky (poškodenej) o tom, že obžalovaný mal dcéru poškodenej privrieť úmyselne prsty do dverí. Matka poškodenej vypovedala, že obžalovaný, po hádke s poškodenou, ktorá od obžalovaného so synom odišla k nej, mal dcéru poškodenej držať násilne v byte, o čom ale vôbec nevypovedala dcéra poškodenej. Matka poškodenej vypovedala, že poškodená k nej prišla zablatená a zbitá s jednou topánkou ale o tejto udalosti vôbec nevypovedá ani samotná poškodená. Nie je tiež zrejmé, ak svedkyňa bývala v L. a poškodená v D. s obžalovaným, ako by táto udalosť mohla nastať v súvislosti s konaním obžalovaného. Vo všeobecnosti je výpoveď matky poškodenej jednostranne zameraná v prospech dcéry, hoci už pri otázkach na bližšie podrobnosti si na viaceré veci a konflikty nevedela spomenúť. Napriek tomu táto svedkyňa pozitívne hodnotila prvé manželstvo poškodenej, ktoré ale zjavne, ako to vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad, pozitívne nebolo, kedy došlo k jeho rozvodu a žalobám zo strany bývalých manželov. Ako ďalší z dôvodov na záver o účelovosti výpovedi svedkyne N. D. v prospech poškodenej (čo je vzhľadom na ich rodinný vzťah pochopiteľné) je jej výpoveď o tom, že obžalovaný bil všetkých, teda nielen poškodenú ale aj deti, o čom ale nikto iný, okrem tejto svedkyne nevypovedá, vrátane dcéry poškodenej, ktorá poprela, že by ich obžalovaný bil. Poškodená vypovedala, že jej obžalovaný rozdrvil kotník a že bola v nemocnici, o čom ale neexistuje žiaden dôkaz v podobe lekárskej správy. Poškodená navyše uvádza, že aj po bitkách a násilnom pohlavnom styku mala s obžalovaným naďalej dobrovoľný pohlavný styk, aj keď ho odôvodňovala tým, že ho tolerovala. Sused obžalovaného a poškodenej B. H., ktorý býva v byte pod nimi, okrem dvoch hlasnejších rozhovorov vôbec neuvádzal, že by medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo k častým fyzickým a slovným konfliktom, hoci tie by musel nevyhnutne počuť, ak by boli v intenzite, ako ho uvádzala poškodená (vykopnutie dverí, presun skrine, vyvesovanie dverí). Svedkyňa D. a poškodená uviedli, že obžalovaný mal poškodenú naháňať až k autobusovej stanici, kde ju mal zbiť, čo tiež nebolo preukázané žiadnymi objektívnymi dôkazmi, hoci ak by sa také niečo odohralo na ulici, nepochybne by to neuniklo pozornosti okoloidúcich. Aj znalkyňa D. D. vo svojich záveroch uviedla sklon poškodenej k dramatizovaniu udalostí, ktoré emočne nezvláda a hysteroidných črtách jej osobnosti. Tiež poukázala na jej zvýšené Lži skóre. Aj znalkyňa B. Q. uviedla, že poškodená má sklon zveličovať, jej osobnostná štruktúra vykazuje s rysy hypersenzitivity, s konverznými (hysterickými) črtami ako aj sklonom k úzkostnému reagovaniu v záťaži. Všetky tieto skutočnosti sami o sebe sponchyňujú dôveryhodnosť obsahu výpovede poškodenej, pretože na vyššie uvádzané tvrdenia poškodenej neexistujú žiadne iné dôkazy, ktoré by ale podľa jej vyjadrení existovať mali.

Vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa napadnutia 08.08.2013 súd uvádza, že o tom už bolo rozhodnuté v priestupkovom konaní, kde bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a teda toto rozhodnutie v priestupkovom konaní vo vzťahu k tomuto čiastkovému útoku obžalovaného na poškodenú predstavuje prekážku veci už rozhodnutej. Tak je potrebné hodnotiť aj lekárske správy o zranení poškodenej zo dňa 08.08.2013 a o jej nasledujúcom liečení. Aj vo vzťahu k tomuto útoku obžalovaného na poškodenú, ktorý mal podobu priestupku je snaha poškodenej zveličiť konanie obžalovaného, kedy na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ona nielen spadla a udrela si hlavu tak, ako je to ustálené v skutku priestupku, ale obžalovaný jej udieral hlavu o kameň na zemi, čo ale nezodpovedá charakteru zistených zranení a následkom na jej zdraví a napokon ani výsledku priestupkového konania. Pred lekárom (čo vyplýva zo záznamu o ošetrení) už poškodená uviedla verziu, že spadla po tom, čo ju postil jej manžel. Súd k tomu uvádza, že jediné lekárske správy o nejakom zranení na tele poškodenej sú len vo vzťahu k tomuto napadnutiu a iné zranenia na tele poškodenej lekáorskými správami zistené neboli. Ani B. F. a B. C., ktoré poškodenú vyšetrovali dňa 12.01.2015 a dňa 13.01.2015 na jej tele nezistili žiadne modriny, ktoré by svedčili pre napadnutie poškodenej, hoci poškodená uvádzala, že obžalovaný ju mal napadnúť. B. C. tiež uvádzala teatrálné vystupovanie poškodenej pri vyšetrení v súvislosti s údajným napadnutím zo strany obžalovaného. Na strane druhej je zrejmé, že na tele poškodenej bol pri vyšetrení dňa 13.10.2014 zistený starší hematóm, o ktorom poškodená povedala, že jej ho spôsobil obžalovaný. Hematómy na rukách a prsiach poškodenej popisovala aj matka poškodenej, svedkyňa F. a svedkyňa H., pričom

poškodená ako pôvodcu ich vzniku uvádzala obžalovaného, ktorý ju mal pri hádkach držať za ruky. Bez toho, aby sú bagatelizoval ale ospravedlňoval domáce násilie, pre posúdenie trestnosti žalovaného trestného činu musia byť zrejme intenzívne prejavy násillia a to tak verbálneho ako aj fyzického, ktoré musia byť zo strany páchatela realizované s cieľom spôsobiť obeť fyzické alebo psychické utrpenie. Za týranie v trestnoprávnom zmysle nemôže byť považované vzájomné hádky, o ktorých vypovedala dcéra poškodenej, pri ktorých môžu byť aj násilné prejavy, ako držanie za ruky a tým vzniknúť hematómy na rukách. Tento samotný akt môže mať povahu priestupku, ale nie je pri ňom prítomná dlhodobosť a intenzita, aká sa vyžaduje pre týranie. Konanie obžalovaného v hádke, kedy búchal päšťou do steny alebo držal poškodenú za ruky samo o sebe nemôže byť posudzované ako trestný čin. Navyše nie je zrejme, či všetky modriny vznikli v dôsledku konania obžalovaného a aké časté toto konanie obžalovaného bolo. Je potrebné zdôrazniť, že nikto iný, s výnimkou dcéry poškodenej nebol prítomný pri žiadnych ani fyzických a ani verbálnych útokoch obžalovaného na poškodenú a aj dcéra opisoval správanie obžalovaného síce ako konfliktné, ale z jej výpovede vyplýva vzájomnosť konfliktov a vôbec nie také, aby napríňalo znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona. Aj iné svedkyne, ktoré už súd uviedol, vypovedali len o udalostiach sprostredkovanvej cez výpoveď samotnej poškodenej, na ktorej účelovosť v niektorých bodoch poukázal vyššie súd. Naopak, svedkyne F. alebo H. hodnotili pri osobnom kontakte s obžalovaným a poškodenou ich vzťah ako normálny a nebadali, že by medzi nimi boli čo i len nezhody. Napätia a konflikty v manželstve, ktoré vedú k „dusnej atmosfére“ v domácnosti alebo pokazeným Vianociam alebo Silvestra takúto trestnoprávnu povahu nemajú. Rovnako je trestnoprávne irelevantné, či obžalovaný na poškodenú žiarlil alebo nie alebo či deti poškodenej mali alebo nemali k obžalovanému pozitívny vzťah.

Súd považuje za potrebné v odôvodnení tohto rozsudku vyjadriť sa rozsiahlemu znaleckému dokazovaniu, ktoré bolo v tejto trestnej veci vykonané. Na začiatku úvah súdu je potrebné zdôrazniť, že znalci nemôžu posudzovať, či sa skutok stal a či má skutok znaky niektorého z trestných činov, pretože tento právny záver môže urobiť len súd, hoci takého vyjadrenia znalcov v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní zazneli. Súd výpovede znalcov posudzuje a hodnotí len v kontexte či charakterové, povahové vlastnosti alebo duševných stav obžalovaného a poškodenej zo psychiatrického alebo psychologického hľadiska môže byť predpokladom na konanie, ktoré sa obžalovanému kladie za vinu. Je potrebné tiež uviesť, že ani D. F., ani B. B. a ani D. C. nemajú v predmete svojej znaleckej činnosti preskúmanie správnosti znaleckých posudkov iných znalcov a preto súd ich vyjadrenia vo vzťahu k správnosti posudku D. D. alebo D. M. považuje za irelevantné. Na strane druhej sa všetci znalci z odboru Psychiatrie alebo odboru Psychológie zhodli na tom, že tak obžalovaný ako aj poškodená netrpia žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mala za následok narušenie ich vnímania, pamäťových schopností alebo schopnosti reprodukovať prežitú udalosť. Ani jeden zo znalcov z odboru Psychológie nekonštatoval u obžalovaného, že by agresivita bola jadrovou zložkou jeho osobnosti a súd vychádza z výpovede D. A. M., ktorý vo vzťahu k osobnosti obžalovaného uviedol, že miera jeho agresivity je na bežnej úrovni ale má menej brzdiacich mechanizmov v prípade konfliktných situácií, čo korešponduje s tým, ako obžalovaného vo svojej výpovedi opísal dcéra poškodenej. Na strane druhej uvedené závery znalcov zo psychologického hľadiska neindikujú, že by obžalovaný mohol tento skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchať alebo vychádzajúc z výpovede znalkyne D. D. ani nevylučujú jeho spáchanie s tým, že obžalovaný na to predpoklady má. Naopak B. B. a D. C., ako aj D. F. uviedli, že osobnosť obžalovaného nevykazuje také znaky, ktoré by svedčili pre správanie, ktoré opisovala poškodená v trestnom oznámení alebo vo svojich výpovediach. Z dôležitú považuje súd výpoveď znalkyne B. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.05.2023, ktorá korigovala svoju predchádzajúcu výpoveď o existencii post traumatickej stresovej poruchy u poškodenej, ktorá ju spolu s kolegyňou uviedla pri vyšetrení do omylu a uvádzala také znaky, ktoré v skutočnosti u nej nemohli byť prítomné. Aj to svedčí o nedôveryhodnosti výpovedí poškodenej, na ktorú už súd vyššie poukázal. Samozrejme, aj tu súd zdôrazňuje, že absencia znakov post traumatickej stresovej poruchy alebo nepreukázanie súvislostí medzi psychickými problémami poškodenej a konaním obžalovaného ešte neznamená, že sa skutok, ktorý je uvedený v obžalobe nemohol stať alebo že ho nemohol spáchať obžalovaný, ale na strane druhej spochybňujú nielen výpoveď poškodenej ale aj následky, ktoré jej mal obžalovaný spôsobiť na duševnom zdraví. Tak, ako sa nepreukázali tvrdenia poškodenej vo vzťahu k telesnému ublíženiu na zdraví, ktoré by boli objektivizované lekárske, nepreukázali sa ani tvrdenia poškodenej vo vzťahu k psychickým následkom na jej duševnom zdraví. Aj znalci poukázali na to, že poškodená sa znova vydala a teda napriek údajnému ťažkému príkoriu znova nadviazala partnerský vzťah, ktorý vyústil do manželstva a skončil sa opäť rozvodom. Súd sa vzhľadom na rozpornosť znaleckých posudkov a výpovedí znalcov priklonil k záverom Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii

a Psychiatrii, spol. s r.o., ktorý je najkomplexnejším posudkom, pričom tento ústav má právo posudzovať závery aj iných znalcov. Z odboru Psychiatrie je najkomplexnejším posudkom posudok B. Q. a B. R. a jeho doplnenie, ktoré komplexne hodnotí osobu obžalovaného a poškodenej zo psychiatrického hľadiska a to v širšom časovom kontexte zachytávajúcom aj obdobie tretieho manželstva poškodenej.

Pokiaľ sa jedná o obranu obžalovaného, ktorý poukazoval na nedôveryhodnosť výpovede poškodenej v súvislosti so zisteným motívom v jej konaní a to darovaním časti spoluvlastníckeho podielu k bytu obžalovaného, súd uvádza, že túto obranu obžalovaného považuje za nedôvodnú. Predovšetkým vychádzal z dobrovoľnosti uzavretia darovacej zmluvy a z toho, že poškodená nepodala žalobu, ktorou by sa domáhala svojich práv vyplývajúcich z článku 7.3 tejto zmluvy, hoci v súvislosti s týmto konaním na to mala dôvod. Skutočnosť, že aj prvý manžel poškodenej B. B. poškodenej tiež daroval nehnuteľnosť nemá žiaden súvis s týmto konaním s tým, že ani vo vzťahu k prvému manželovi sa poškodená nedomáhala žiadnych finančných nárokov v súvislosti s týmto darovaním. Preto je táto obrana obžalovaného len v rovine špekulácie a z nej súd pri rozhodovaní o vine vychádzať nemôže.

Súd teda po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov, najmä výpovede poškodenej dospel k záveru, že táto výpoveď poškodenej v kontexte iných súdom vyhodnotených dôkazov nie je takého charakteru, aby mohla bez akýchkoľvek pochybností zakladať vinu obžalovaného v tejto trestnej veci. Pochybnosti sú natoľko významné, že súd ich musel vyhodnotiť v prospech obžalovaného a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne trestaný. Preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Nakoľko poškodená si náhradu škody neuplatnila, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.